

TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIE MAATSCHAPPIJ & FINANCIEN VAN GEMEENTE LAREN

d.d.

1. Opening en vaststelling agenda

De voorzitter: Damens en heren, goedenavond. Welkom. Opening, vaststelling agenda. Ik heb bericht van verhindering dat de heer Hurink vervangt de heer Bogaers. Mevrouw Graafsma vervangt de heer Winkel. De heer Van der Geest is afwezig. De heer Van Goozen vervangt mevrouw Niekus vanaf agendapunt 6.5. En de heer Hurink vervangt de heer Bogaers, daar ben ik mee begonnen. Vaststelling agenda. Er is een verzoek ingediend of we agendapunt 6.1 kunnen omruilen met 5.1. Heeft iemand daar problemen mee? Dan ruilen we die twee om. Vaststelling. Daarnaast wil u nog zeggen, de band staat aan. Dat houdt dus in dat de gesprekken via de microfoon, maar dan wel via de voorzitter, dat het geluid thuis te horen is. En thuis is niet altijd te horen wie er aan het woord is. Dus ik herhaal dan de naam en op die manier is ook het thuisfront kan precies meedenken.

2. Vaststelling van lijst adviezen en conclusies vergadering commissie M&F d.d. 22 november 2018

De voorzitter: Vaststelling lijst adviezen en conclusies vergadering commissie M&F d.d. 22 november 2018, pagina 1. Wie heeft daar op of aanmerkingen, aanvullingen op? Zo niet, pagina 2. Niet? Bedankt griffier. Dan zijn ze bij deze aangenomen. De heer Van der Geest komt toch binnen. Ik had hem afgemeld. Maar welkom de heer Van der Geest.

3. Mededelingen

De voorzitter: 3, mededelingen. Zijn er mededelingen vanuit het college? Vanuit de commissie? Zo niet, dan gaan we naar punt 4.

4. Meldingen Portefeuillehouders m.b.t. Gemeenschappelijke Regelingen

De voorzitter: Mededelingen portefeuillehouders m.b.t gemeenschappelijke regelingen. Wie van de wethouders mag ik het woord geven? De heer Calis.

De heer Calis: Dank u wel mijnheer de voorzitter. Aan het eind van deze middag is er een nieuwjaarsbijeenkomst geweest op Crailo en misschien is dat niet een gemeenschappelijke regeling. Maar het is toch wel in gemeenschappelijkheid met Hilversum en Gooische Meren. Daarvan enkele raadsleden waren er ook aanwezig. Ik wil hier toch nog in de commissie even melden dat ze zijn nu echt van start. De financiering is rond. Het contract aan team C, de stedenbouwkundige, landschapsarchitecten en duurzaamheid opgave voor Arcadis zijn geformuleerd. Er is een eerste bijeenkomst geweest met een zogenaamde atelier groep. 15 verschillende mensen die meedenken en meepraten in de ontwikkelingen. Gem Crailo heeft een tamelijk ambitieus agenda neergelegd. Die willen al in maart een voorontwerp bestemmingsplan kunnen laten zien. Die willen zomer 2019 het bestemmingsplan klaar hebben. In Laren zou dat heel erg snel zijn gezien de mondigheid van de Laarse burgers meestal bij behandeling van bestemmingsplannen. Maar eind 2020, begin 21, wil gem Crailo al beginnen met de uitgifte van de eerste kavels, wat natuurlijk niet onbelangrijk is in verband met de exploitatie en de kasstroom. Als tweede wilde ik melden dat vanuit het regionale overleg van wethouders economie is er besproken en een initiatief ontwikkeld om te kijken naar de haalbaarheid van het oprichten van een zogenaamde regionale ontwikkelmaatschappij. Daar zijn er verschillende van in Nederland. Bekent is de BOM, de Brabantse ontwikkelmaatschappij. De LIOM, de Limburgse ontwikkelmaatschappij. Ik meen dat in de kop van Noord-Holland is er één. Zo zijn er een stuk of 5-6. In dit geval een regionale ontwikkelmaatschappij. Daarvoor is besloten om per 1 maart een zogenaamde kwartietmeester aan te stellen. Het idee is voor een

ontwikkelmaatschappij om een fonds te creëren van rond de 100 miljoen, 100 tot 150 miljoen. De provincie Utrecht zal deze kwartiermeester betalen. En Hilversum, als vertegenwoordiger van platform de portefeuillehouders economie, zal daar sterk ambtelijk bij betrokken zijn. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van Hunnik.

Mevrouw Van Hunnik: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik wilde graag mededelen dat binnen HL verband de adviezen aan het sociaal domein compleet is. Dat wil zeggen dat er vanuit Huizen 6 deelnemers zijn en vanuit de dorpen ieder 2. Vanuit Laren is deelnemer de heer Van der Werf, oud huisarts en Renée Calis, een ervaringsdeskundige. Mijnheer Manschot, de voorzitter de kwartiermaker is, die heeft aangegeven dat het vergaderschema intussen bekend is en dat alle vergaderingen openbaar zijn. Dus u kunt daar allemaal naartoe als u wil. En in het voorjaar is hij van plan om een vergadering hier in het raadshuis te organiseren. Zodat u dan ook, voor u het makkelijker is om deel te nemen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er andere mededelingen in deze richting? Niet? Dank u wel.

6. Raadsvoorstellen:

6.1 Zienswijze regionale samenwerkingsagenda regio Gooi en Vechtstreek

De voorzitter: Dan gaan we naar punt 6.1, zienswijze regionale samenwerkingsagenda regio Gooi en Vechtstreek. Daarbij is als inleider algemeen directeur regio Gooi en Vechtstreek. Wethouder wilt u eerst dit punt nog inleiden of direct het woord aan?

Mevrouw Van Hunnik: Ik denk dat mijnheer Meuwese het kan inleiden, wat mij betreft.

De voorzitter: Gaat uw gang. Wilt u als u praat de knop indrukken?

De heer Meuwese: Ja, het klopt. Mijn naam is Igor Meuwese, algemeen directeur van de regio Gooi en Vechtstreek. Fijn dat ik even het woord mag krijgen of het woord heb gekregen om kort de regionale samenwerkingsagenda te introduceren. Ik begreep dat er dinsdag op het fysiekdomein ook een sessie is geweest. Dus ik zal mij iets meer concentreren op het sociaal domein. Maar het is vooral aan u. En volgens mij heeft het college een zienswijze neergelegd die ter bespreking voorligt. Dus ik zie het meer als een aftrap van mijn kant. Even kort over het belang en de ontwikkelingen rondom regionalisering als fenomeen bijna. En dan kort een aantal onderwerpen die de komende jaren ook op het sociaal domein op de agenda staan. De afgelopen jaren is de regionale samenwerking enorm gegroeid. Niet alleen qua belang, de decentralisatie op het sociaal domein hebben daar enorm aan bijgedragen. Denk bijvoorbeeld aan de ontwikkeling van het meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling, veilig thuis. Maar ook het aantal zorgtaken wat enorm is toegenomen. Ik vind het wel gezellig zo. Dat is enorm toegenomen. Maar er zijn volgens mij nog een aantal andere ontwikkelingen die ook te maken hebben met het feit dat we ook als gemeente in deze regio investeert in die samenwerking, waarom dat zo van belang is. En één van de redenen, en Kim Putters heeft dat heel mooi verwoord, en Kim Putters zegt eigenlijk van: je kan het succes, of laat ik niet het succes noemen, maar het kijken naar die schaal van de regio ook wel verklaren uit een aantal sociologische of geografische principes. En hij komt eigenlijk tot de stelling: de wereld is te groot en de wijk is te klein. Daartussen bevindt zich, kan zich heel goed die regio bevinden als een soort schaal. Ik woon hier ook in deze regio. Ook als ik naar mijn eigen leven kijk. Als ik kijk hoe ik recreër. Als ik kijk hoe ik met mijn gezin leef in deze regio, dan bevind ik mij ook vaak. Dan wandel ik op de hei tussen Blaricum en Laren. Mijn kinderen sporten. Nou kom ik overal in de regio. Maar met name als je kijkt van dat met name onderwijs en werk vaak binnen de regio liggen. En werk ligt vaak nog boven regionaal. Maar met name onderwijs en met name lager onderwijs en middelbaar onderwijs, dan hebben we elkaar gewoon heel hard nodig in deze regio. En volgens mij één van de aspecten om goed in het achterhoofd te houden als je naar

zo'n regionale samenwerkingsagenda kijkt van: waarom is dat belang van die agenda en die gezamenlijkheid van deze gemeenten zo toegenomen? Of waarom is dat zo evident geworden? Dan is één van de analyses is volgens mij deze: dat we elkaar nodig hebben en met name op het gebied van voorzieningen en met name rondom werk en onderwijs. Een andere verklaring die ook wel meespeelt is dat veel partners die u als gemeente maar ook wij als organisatie maar ook de inwoners veel mee te maken hebben, die functioneren al op een niveau van de schaal van de regio. En wat dat betreft zijn wij heel coherente regio. Ik heb ooit een foto gezien van de gemeente Gouda. Die bestaat geloof ik wel uit 40 samenwerkingsverbanden ofzo. Heel complex staat die in allerlei tussenregio's. We hebben natuurlijk van oudsher een hele overzichtelijke regio die geografisch mooi is afgebakend tussen het Eemland, het nieuw land bij Flevoland en als je naar Utrecht rijdt voel je ook al dat je de regio verlaat. En als je richting Amsterdam gaat en je verlaat Weesp en je rijdt over het Amsterdam Rijnkanaal dan voel je ook dat je de regio verlaat. En al deze partijen die zitten ook in die schaal van de regio. Dus weer een reden om heel goed te kijken van waar hebben die gemeenten elkaar nodig om in belang van inwoners en maatschappelijke instellingen en marktpartijen die samenwerking op te zoeken. En dan tot slot. In het inkaderen of het nadenken over die regionalisering als zelfstandig fenomeen bijna. Dat zit met name op het sociaal domein. Veel minder op het fysiek domein. Is dat het aantal wetgevingstrajecten, of een aantal regelingen, ook op het niveau zitten van de regio. Bijvoorbeeld veilig thuis in de wet WMO staat gewoon: u zult samenwerken bij de oprichting van een veilig thuis. Zo zijn er eigenlijk veel meer regio's of externe partijen. Of het nou wetten zijn of regelingen of het zijn beleidsregels of financieringsmanieren. Steeds vaker kiest ook het rijk maar ook de provincie de regio als schaal de dingen. En zeker rondom de veiligheidsregio. In de wet publiek gezondheidszorg is dat ook in de wetgeving hard bepaalt. Eén van de redenen waarom ook de fusie met Flevoland rondom de veiligheidsregio niet verder mocht. Dus dit zijn eigenlijk, en dat is eigenlijk even de aftrap. Het feit dat voorzieningen elkaar nodig hebben op regionaal niveau. Het feit dat heel veel partijen al op die schaal van die regio opereren. En het feit dat er een aantal wetgeverstrajecten zijn. En eigenlijk alle drie die wijzen op het belang van de samenwerking tussen die gemeenten. En wij doen dat dan als organisatie graag voor u. En misschien is dat wel één van de verklaringen. Daar hebben met name ook de regioambassadeurs in eerste instantie ook heel erg aan bijgedragen. Dat bij de herziening van de gemeenschappelijke regeling van de regio, in artikel 9, de NSA is ook opgenomen. Dus u heeft zichzelf als gemeenteraden verplicht, en daar werken wij natuurlijk uiteraard graag aan mee, want wij zijn de hoeder van die regeling, dat u die RSA opstelt. De RSA bestaat nu eigenlijk. Dit is de tweede keer dat we het doen. De knipoog van bijna een traditie is ook daarom. Over de afgelopen RSA hebben we twee jaar gedaan met elkaar. Dat was eigenlijk meer een verzameling van wensen. En eigenlijk door de analyse van de Oostkant, over de bereikbaarheid van de Oostkant van Amsterdam, hebben we eigenlijk ook een hele goede analyse van het gebied gekregen. En met name op het gebied van de relatie woon en werk hebben we in dit gebied echt een grote opgave. En ook de analyse komt er natuurlijk ook op uit van: als we niet opletten. Het licht gaat aan. Het heeft licht gebracht denk ik. Ik ga gewoon door. Dus ik ben echt wel van mening dat we een betere agenda kunnen neerleggen met u en dat we ook een iets hoger tempo bewandelen, ook met u. We zullen dat 5 februari ook met elkaar in Laren uitgebreid bespreken. Dan hebben we alle zienswijzen van de gemeenten verzamelen we ook. En wees gerust, er ontstaat echt een rode lijn in waar de gemeenten elkaar nodig hebben. Wij zullen dat dan ook aan u gaan presenteren. Misschien kort nog. Het is altijd wel goed om onderscheid te maken tussen de regio en het gebied. En wat je in algemene zin zal zien is dat die regionale samenwerkingsagenda over het algemeen, dat ging de vorige ook, die gaat misschien voor 10% over onze organisatie. Over de GAD. Over jeugd en gezin. Over veilig thuis. Maar hij gaat voor 90% over het gebied. Wat doen we met deze prachtige omgeving en hoe zorgen we dat die vitaal en leefbaar en ook voor de toekomst mooi blijft? Nou, dan hebben we het schema. Waar bevinden wij ons? Wij bevinden ons linksboven. Het is duidelijk dat zeg maar de regionale samenwerkingsagenda uw instrument ook is. Uiteindelijk zal de truck van de samenwerking, dat ziet u vaak in organisaties, van hoe doe je dingen. Dat zullen wij vertalen in het uitvoeringsprogramma. En wij hopen eigenlijk na de zomer met het uitvoeringsprogramma dan te presenteren aan de portefeuillehouders overleggen. Maar eerst hebben we die inhoudelijke duiding nodig van u. Namelijk waar gaan de gemeenten elkaar de komende jaren op

vasthouden? En dat gaan we verwoorden in de regionale samenwerkingsagenda. En dat is eigenlijk even schematisch hoe wij ongeveer als regio en organisatie ons verhouden tot u en waar die regionale samenwerkingsagenda is of staat. Helder is wel dat het voor ons eigenlijk het meest een belangrijk stuk is omdat hij gaat over 4 jaar. Het uitvoeringsprogramma gebruiken we de termijn voor 2 jaar voor. En alle andere producten aan de rechterkant, kadernota, begroting, bestuur rapportages, jaarstukken, zijn jaarlijkse stukken en gaan heel erg over onze organisatie. Dus voor ons is die regionale samenwerkingsagenda echt een strategisch document waarop wij gewoon meerjarig nadenken over de ontwikkelingen in deze regio en wat u van ons verlangt. Maar ook wat u met elkaar wil. Wat ik net al zei, de vorige RSA was eigenlijk een heel mooi begin van het gezamenlijk agenderen van gemeenteraden. Maar het was ook een soort opsomming van heel veel wensen en dingen die wenselijk zijn. Wat je eigenlijk nu ziet, en dat is ook het verzoek wat de regioambassadeurs en ook de colleges volgens mij in alle zienswijzen aardig overbrengen. Enige focus is wel van belang. En met name die MIRT analyse maakt ook wel duidelijk waar die focus moet liggen. Bijvoorbeeld dierenwelzijn is natuurlijk ongelofelijk belangrijk. Maar als je de MIRT analyse leest is het de vraag of dat nou de focus moet zijn van de RSA. Zo zijn er wel meer onderwerpen. Het is ook een beetje zoeken want alles op het sociaal domein is ongelofelijk belangrijk. Het gaat gewoon over mensen. Die mensen hebben soms zorg of ondersteuning nodig. Dat moeten we goed doen. Maar het feit dat het misschien niet een focus wordt wil niet zeggen dat het niet belangrijk is. Dat is ook zoeken voor ons. Ik zou ook wel een pleidooi willen houden dat al zouden we ons meer richten op het fysiek domein, dat dat niet betekent dat het sociaal domein niet belangrijk is. Het gaat heel erg om focus. Het gaat ook om waar moeten we de dingen eerst doen. Nou, wij zitten nu linksondering. 1 oktober – 1 februari zijn de zienswijzen ophalen. We hebben eigenlijk een drietal producten en ik geloof dat die ook bij de stukken of dat de griffie die door heeft gestuurd. Of dat die ter beschikking zijn gesteld. Dat is een voortgangsrapportage van het vorige uitvoeringsprogramma. De staat van de Gooi en Vechtstreek is op onze website te vinden. En we hebben een analyse van coalitieakkoorden gemaakt. En op die bronnen zijn eigenlijk de gemeenten, of hebben de colleges, en dat wisselt een beetje per gemeente. Maar in dit geval doet het college gewoon een voorzet aan de raad en zegt: dit leggen we graag als zienswijze neer. Dit zouden wij willen inbrengen namens Laren in die RSA. Dat is het proces wat loopt van 1 oktober tot 1 februari. En misschien ook wel omdat we die voortgangsrapportage hebben, de staat van de Gooi en Vechtstreek en de coalitieakkoorden, zie je ook wel een soort gezamenlijkheid in die agendering van die gemeenteraden ontstaan. Het voelt nu raar want ik ben natuurlijk uiteraard heel trots op alle collega's met wie ik mag werken. Want in de voortgangsrapportage 2018. Ik had vanmiddag sprak ik Wim nog even. Hij zei: wat hebben jullie toch eigenlijk weer veel gedaan en wat is er eigenlijk veel gebeurd. En dat zouden we eigenlijk nog veel meer moeten vertellen. Dat zou ook kunnen. Dat wil ik ook eigenlijk heel graag. Maar lees dat product en zie ook dat zo'n regionale strategische agenda of een samenwerkingsagenda, zo'n uitvoeringsprogramma, misschien soms wat abstract lijkt. Maar als nu kijkt wat er allemaal staat en wat er allemaal doet, dat is allemaal daar ooit bedacht. En sommige dingen duren lang en sommige dingen duren soms te lang. Dat herken ik natuurlijk ook wel. Maar tegelijkertijd, we hebben een veilig thuis. De verordening rondom de nieuwe huisvesting die ligt bij de gemeenteraden. We zijn bezig met snelfietspaden. Het werkgeversservicepunt plaatst dagelijks mensen bij die moeilijk plaatsbaar zijn op de arbeidsmarkt. Dus er gebeurt echt heel veel. En in die voortgangsrapportages kunt u dat gewoon goed teruglezen. Maar er zijn ook onderdelen die nog niet goed gaan of die beter moeten. Daarvan heeft u natuurlijk zelf ook een aantal dingen in de coalitieakkoorden benoemd. Ten eerste natuurlijk onze eigen bestuurders in de regio. Dat is allemaal geschreven toen ik er nog vanuit ging dat de aria er nog was. Dat brengt alles natuurlijk ook wel weer in een nieuw daglicht deze dagen. Nou, het terugtrekken van de provincie Noord-Holland. Maar met name het versterken van die woon werk regio, het versterken van die groene en gezonde regio, zijn elementen die eigenlijk in al die coalitieakkoorden terugkomen. Het zou heel gek moeten lopen wil dat niet in de nieuwe RSA een prominente plek krijgen. Nou, als we dan kijken en met name het sociaal domein. We zitten in deze regio nog steeds met een enorme schaarste in het woningaanbod. Met name dat midden huursegment wordt als een punt van aandacht gezien. De groei van de jeugdhulp. De kwetsbare jongeren. Ik zag dat het arbeid of het marktwerkingsplan in ieder geval ook

vandaag op de agenda staat. Zijn natuurlijk allemaal initiatieven om met name rondom werkgelegenheid in deze regio en met name het aan werk krijgen van mensen actie te ondernemen. Gezondheid en de zorg. We hebben de afgelopen jaren heel veel georganiseerd op het niveau van creëren en het mogelijk maken. Dat mensen individueel zorg krijgen. We hebben eigenlijk met decentralisaties voor zorg en continuïteit gezorgd. Maar het is nu ook de tijd om te kijken: kunnen we ook eerder voorkomen dat mensen in die zorg komen? En met name rondom de jeugdzorg en met name de relatie met jeugd en gezin. Het verzwaren van jeugdzorg. Maar daar weet uw wethouder alles van. Daar hebben we nog wat kansen te maken. Tegelijkertijd zie je ook de discussie met het ziekenhuis, die natuurlijk hier ook heeft gespeeld. Wat betekent het voor die eerste lijn zorg? En tegelijkertijd, en dat is natuurlijk het laatste onderdeel, de mismatch op werk. En ook met name de schuldenproblematiek en de armoedeproblematiek. Dat speelt ook in deze regio bij heel veel mensen helaas een rol in hun dagelijks leven. Dus er is ook nog genoeg te doen. En ook op het sociaal domein. Dat komt ook in die zienswijzen, ligt dat onderwerp ook voor. Ja, dit is een variant. Het is een beetje hoe u wil. Niks is fout, alles is goed. Uiteindelijk zie je dat sommige gemeenten kiezen voor optie 1. Sommige kiezen voor optie 2. De gemeente Wijdmeren kiest voor een variant. Die zegt: alles wat wij belangrijk vinden brengen we in. In de Gooische Meren gaat het meer langs de programmaliijnen. Er zit geen goed of fout in. Uiteindelijk zullen wij alles als regio organisatie bij mekaar brengen en dat langs ons algemeen bestuur brengen. Waar mevrouw Van Hunnik ook uiteraard deel van uitmaakt. En zullen wij met een concept regionale samenwerkingsagenda aan u presenteren. Dus er is nog tijd voor inbreng. Er is nog tijd om met elkaar, maar ook met de raden, op 5 februari, maar ook nog op regio podium, om met elkaar in gesprek te treden. Volgens mij gaan we een heel waardevol en zinvol traject in. Maar met name voor inwoners en met gemeenten. Dat was hem.

De voorzitter: Dank u wel. Ik zou nu graag de commissieleden willen vragen een rondje te maken. Mag ik met de VVD beginnen?

De heer Faas: Ja, dank u wel mijnheer de voorzitter en dank voor de inleiding. Een hoop informatie in de stukken die we meegekregen hebben. Als ik het heel concreet maak ligt eigenlijk de vraag voor of wij de 5 speerpuntgebieden die gedefinieerd zijn in het besluit, of wij daar ons in kunnen vinden. Dus vanuit die bril heb ik ook alle stukken bekeken. Als we kijken naar het stuk, de zienswijze regionale samenwerking, dan is het wat ons betreft inderdaad zaak om in de regionale samenwerking goed zicht te houden op het onderscheid tussen de wat meer uitvoering technische zaken, de operationele zaken, en de beleidsmatige onderwerpen die wij opgelost willen zien. Nou, voor wat betreft de uitvoering technische zaken spelen issues als schaal grote, kosten expertise, executiekracht, een belangrijke rol in de besluitvorming of op bepaalde onderwerpen de samenwerking te zoeken. En in die zin is eigenlijk wel samenwerking anders wordt het de regionale samenwerking afletteren. En hetzelfde geldt voor onze samenwerking met Huizen als het gaat om het sociaal domein. Ik zie dat ook terugkomen in het document. Als we kijken zoals het document stelt. Die zegt: we moeten de bekijken en ontdoen van alle beheersmatige taken en deze onderbrengen in de programmabegroting. En andersom, wij moeten vanuit de samenwerking nog eens goed kritisch kijken naar de gaten die we op dit moment in het beheer hebben. En hoe we die mogelijk kunnen oplossen en in welke vorm. Vaak zie je, dat is een beetje een management kwaal. Als mensen eerst de oplossing gaan zoeken in de structuur alvorens in plaats van eens goed te kijken van wat nou het eigenlijke probleem is en van daaruit zeg maar de juiste structuur te zoeken. En dat is een stap denk ik die wij nog best wel kunnen maken. Nou de RSA, daar zullen we expliciet moeten zijn voor de zware gemeente overstijgende onderwerpen. En waar de individuele onderliggende gemeenten in beginsel allemaal belang bij hebben. En binnen deze onderwerpen moeten dan de problemen, speerpunten, worden gedefinieerd die wij in de regionale samenwerking opgelost willen zien. En eventueel per gemeente kunnen differentiëren. Dat gaf u eigenlijk ook al aan in uw inleiding. Nou, alles overziend. Voor wat betreft de 5 speerpunten die nu voorliggen heb ik de volgende vragen en opmerkingen. Speerpunt infrastructuur is wat ons betreft oké. Ik denk dat het beter is om het mobiliteit te noemen. Omdat mobiliteit iets meer is dan infrastructuur. Uiteindelijk is de infrastructuur zeg maar de structuur die je onder die mobiliteit gaat leggen.

Maar het vraagstuk wat je zeg maar behandelt is de mobiliteit ansicht. Nou, economische ontwikkeling is uiteraard oké. Ik zou dat overigens, als ik kijk naar alles wat tussen de haakjes staat, gewoon economie en werkgelegenheid noemen. Waarbij ik als sub onderwerp de concurrentiekracht van de regio mis. In economische termen maar ook in termen van arbeidskracht. Je ziet het ook weer terugkomen in het document over arbeidsmarkten. Woningbouw, prima. Ik zou het wel bouwen en wonen willen noemen. Ik zag het ook in uw verhaal terugkomen. Omdat het meer is dan alleen maar woningbouw. Het gaat ook om, waar laat je nou bepaalde groepen wonen en hoe spreid je zeg maar die woningbehoeftes in de regio. Nou, duurzaamheid prima. Het enige wat ik niet begrijp is het sociaal domein. Gelet op mijn inleiding lijkt dat meer uitvoering technisch en minder dan het onderwerp van de RSA. Dus ik zou hier graag wat meer toelichting willen. Ik mis nog 1 onderwerp vanuit Laren perspectief en dat is landschap/ruimte. Is dit nog overwogen of zit het wellicht in één van de andere onderwerpen verscholen? Dat waren mijn vragen en opmerkingen, voorzitter.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Wilt u de vragen beantwoorden? De heer Meuwese. Meteen, ik wou meteen eigenlijk de beantwoording.

Mevrouw Van Hunnik: Nou, voor zover de focus betreft denk ik dat ik daar voor wat betreft sociaal domein wel op kan antwoorden. U zei net van: het zijn uitvoeringsaangelegenheden en niet beleidsmatig. Ik ben dat niet helemaal met u eens. Ik denk dat op het punt van de inclusieve arbeidsmarkt en ook de nota die voorligt betreft het wel degelijk beleid, en deels uitvoering als gevolg daarvan. Voor wat betreft de transformatie hebben wij beleidsmatig nog het één en ander uit te werken. En nog een flinke dobber zullen we daar aan hebben. Maar uiteraard zal de uitvoering daarop volgen. Maar het beleid is zeker nog niet afgerond. Dat geldt eigenlijk ook voor bescherming en opvang. Dus ik denk dat het wel degelijk onderwerp van de RSA zou moeten zijn, wat mij betreft. Dank.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw. Wil u nog op de andere vragen die genoemd zijn zijnde de hoofden van de 5 dingen. Wethouder Calis.

De heer Calis: Ja, de vraag naar de aandacht voor het landschap. Ik wilde eigenlijk echoën de opmerkingen van de heer Meuwese. Die zegt: de dingen die nu niet genoemd worden zijn niet per se onbelangrijk. Ze zijn natuurlijk heel belangrijke. Wij hebben gezien in de afgelopen jaren dat door definiëren van 20-22 punten het lastig is om de focus en meters te maken. Dus willen wij heel graag die aandacht beperken tot die 5 genoemde punten. Kijk, als we het over mobiliteit hebben en wegen en fijnmazigheid. Er is natuurlijk nu al een hele discussie over verbreding van de N201 met een weg over de zijde. Daar heb je het natuurlijk over landschap. Landschap is heel nadrukkelijk aan de orde. Maar ik denk niet dat wij graag landschap als een extra punt willen opnemen in de RSA punten.

Mevrouw Van Hunnik: Misschien mag ik daar nog wat aan toevoegen?

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw Van Hunnik: Dat wil niet zeggen als dat de punten die nu niet in de focus staan. Dat wil niet zeggen dat die niet op de agenda staan van het portefeuillehouders overleggen. Want we hebben met elkaar afgesproken dat de punten die onderhanden werk zijn, dus waar we mee bezig zijn, dat die niet in de focus terecht zouden krijgen. Dus vandaar dat u die en een heleboel dingen zult missen.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Faas: Sorry, mijnheer de voorzitter. Dat is natuurlijk ook begrepen. Maar goed, even reageren op het sociaal domein. Kijk, het probleem van het sociaal domein is, althans in mijn ogen, dat het een veelkoppig monster is. Er zitten heel veel elementen in. Een heleboel dingen zijn moetjes en uitvoering

technische van aard. Die je ook in regioverband op moet pakken. Daar zijn een aantal dingen waar je zegt van: daar moet ik eigenlijk beleid op gaan ontwikkelen. Dat is onder andere die inclusieve arbeidsmarkt. Dat zijn nou dingen waarvan ik zeg: daar zou je die regionale samenwerking binnen de speerpunten kunnen zoeken. Maar die moetjes, dat zijn in feiten geen speerpunten. Die moet je gewoon doen. En vanuit efficiency en schaalgroten en kennis ga je daar automatisch al die samenwerking zoeken. Dus daar hoeft je eigenlijk in termen van ontwikkeling van beleid niet over na te denken.

De voorzitter: Gaat uw gang.

Mevrouw Van Hunnik: Transformatie jeugd is een uitzonderlijk ingewikkeld onderwerp waar wij zeer intensief mee bezig zijn. Om dat beleid op dat punt vorm te geven. En dat is echt een kwestie die regionaal moet worden aangepakt, bijvoorbeeld. Om een voorbeeld te noemen.

De voorzitter: Mijnheer Meuwese nog. Er is een vraag gesteld om bepaalde items, verordening en naam.

De heer Meuwese: Uiteindelijk zullen wij alle zienswijzen verzamelen. Soms is het ene kopje beter. Wij kiezen inderdaad ook vaak voor die dubbele. Bouwen en wonen. Zorg en ondersteuning. Jeugd en onderwijs. Uiteindelijk zullen wij natuurlijk gewoon de ordening kiezen die recht doet aan alle zienswijzen. Het moet geen taalkundig spelletje worden. Soms is het ook meer dan dat. Maar wij zullen uiteindelijk gewoon die zienswijzen samen en met een ordening komen die gewoon recht doet aan alle zienswijzen. Ja, ik denk ook niet dat wij het begrip infrastructuur kiezen. Maar dat is allemaal te begrijpen dat we iets moeten met mobiliteit. En infrastructuur is daar onderdeel van. Maar dat zien we meer als uitwerking van de agenda en die zal voor de zomer bij u komen. Dan hopen we dat u die nog herkent.

De voorzitter: Het CDA, wie mag ik het woord geven? De heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Voorzitter, dank u wel. We hebben afgelopen dinsdagavond in de commissie ruimtelijke ordening een collegemedewerker van de regio gehad. Die daar vooral de ruimtelijke kant van onze samenwerkingsagenda heeft toegelicht. Ik wil mij hier beperken tot eigenlijk de complimenten aan het college om deze focus aan te brengen. Dat wil ik er twee zaken eigenlijk uit halen en dat is vooral de infrastructuur. En dan vanuit de duurzaamheid en gezondheid en veiligheidskant. Dat nog niet zo lang geleden dat vanuit de MRA allerlei projecten ingediend konden worden. Dure projecten, tientallen honderden miljoenen. Daar was het Gooi een soort van witte vlek. Er waren collega raadsleden en commissieleden die zich daar wel druk over gemaakt hebben. Dus wij zijn blij dat de gemeente de focus aanbrengt en dat we ook echt in de komende 2-3 jaar van deze raadsperiode echt inderdaad meters gaan maken om daarin een verschil te gaan maken. Wat je daar nog mist bij infrastructuur, en dat is een hoog boven vliegende, is toch ook een hoogwaardig openbaar vervoer voor mij part in termen van een metro die met een landtunnel overkoepeld kan worden. Om toch ook daar wel heel dringend naar een snelle verkeer en toekomstige verkeersoplossingen te kijken. Dat klinkt allemaal met grote woorden. Maar dit is wel het moment, denk ik, dat we dat moeten doen vooral. Al was het maar omdat wij de komende 6 tot 12 jaar zelfstandig blijven. Dus we moeten ook gewoon wat met deze samenwerkingsagenda. Een andere is, en die spreekt ons ook zeer aan, dat is de economische ontwikkeling. Je kan denken dat wij hier in een hele mooie omgeving wonen en alles is pais en vree en gaat goed. Maar toen wij nog maar een jaar geleden bij onze vorige griffier op visite waren in Heerlen viel het woord dat Heerlen in de jaren 50 de rijkste gemeente van Nederland was en nu wonen daar al 4 generaties lang mensen die niet eens meer gewerkt hebben. Dus wij moeten degelijk wel aan de economische ontwikkeling werken en onderwijs hoort daar ook bij. Dus dat tweede speerpunt willen wij extra benadrukken. Wat wij dan ook nog in het kader van de regionale samenwerking, maar dat komt verder op de agenda nog terug, is inderdaad van: hoe gaan we dat dan precies doen met onze regio ambassadeurs? En hoe gaan we onze betrokkenheid, maar dat is eigenlijk meer politiek als techniek mijnheer de voorzitter. Hoe gaan wij onze betrokkenheid vanuit de gemeenteraad in de regio meer democratisch vergroten. Waarover dank dat die twee regio ambassadeurs

hun uiterste best doen. Maar nogmaals, dat staat verderop op de agenda. Voor alsnog wil ik het hier bij laten.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Calis, wilt u reageren op de economische opmerking?

De heer Calis: Ik heb geen vraag gehoord. Ik ben het zeer eens met de spreker dat dat enorme aandacht verdient. Dat is zeker het geval.

De voorzitter: Liberaal Laren, de heer De Jong.

De heer De Jong: Ja, het is goed dat deze focus aangebracht wordt en dat je niet met heel veel zaken bezig gaat maar dat je met elkaar afspreekt wat je gaat doen in de toekomst. Daarvoor is deze strategische agenda en komt er een bijeenkomst waarin dat verder uitgewerkt gaat worden. Ik lees dan wel van: er is wel geld beschikbaar voor deze projecten, maar uiteindelijk niet voor de uitvoering. Dus dan denk ik van: hoe gaat dat als we dit dan dadelijk op een rij gezet hebben? Dan moet er uitgevoerd gaan worden. Kijk, ik begrijp snelwegen, dat we die niet zelf gaan betalen als regio. Maar er zullen zaken zijn die we zelf moeten gaan betalen. Is daar dan geld of komt dan op begeven moment de regio naar de gemeente toe van: kunnen jullie nu dit geld beschikbaar stellen? Want we willen nu zaken gaan uitvoeren. Mijn vraag is. Het lijkt mij wel handig om die besluitvoering en als die agenda opgesteld wordt, daarin duidelijk mee te nemen wat alles gaat kosten. Zodat je ook een goede afweging kan maken welke zaken je wel kan doen omdat je daarvoor in toekomst geld beschikbaar hebt. En dat je de zaken waar op begeven geen geld voor is, dat je die dus ter zijden schuift en dat je echt dan prioriteiten gaat stellen. Komt dat ook uit deze visie?

De voorzitter: Wethouder van financiën, Calis.

De heer Calis: Ik denk dat het een uitstekende suggestie is van mijnheer De Jong. Het geld wat hier inderdaad wordt bestemd is voor de aandacht aan de plannenmakerij. Bijvoorbeeld, ik verwacht dat voor ondertunneling van de A1, als we daar nou eens serieus naar kijken. Want daar ligt al jaren een plan, een haalbaarheidsstudie en hoe dat uitgevoerd moet worden. Waar waarschijnlijk ook wel een bedrag aan te verbinden is. Maar dat is ordergrote enkele miljarden, denk ik. Dus het is ook heel goed om dat te benoemen. Omdat dat natuurlijk bij duidelijk Rijkswaterstaat en de nationale overheid hoort. Maar ook bij andere plannen walk the talk. Als je niet benoemt wat het kost dan wordt het ook niet uitgevoerd. Dus ik vind het een zeer zinnige suggestie. En in de uitwerking van die plannen zal dan ook vastgesteld worden waar en hoe wie wat gaat financieren. Uitstekende suggestie.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. D66, wie van de twee?

De heer Wegter: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik zal er kort op ingaan. Allereerst juichen wij toe dat er een dergelijk stuk ligt wat laat zien dat de urgentie gevoeld wordt om regionaal samen te werken. Tegelijkertijd valt ons wel op dat het heel erg algemeen is. We steunen wel de 5 thema's die genoemd zijn. Daar zijn een 20-tal speerpunten uit gedestilleerd. Maar het blijft ongelofelijk vaag. Wat wil je dan binnen die dingen doen? Wij hechten er veel waarde aan als juist heel concreet gemaakt zou kunnen worden welke concrete projecten krijgen nou als allereerste onze aandacht. Wat is het laag hangende fruit? Wat is op dit moment het meest urgent? Wat moeten we als eerste aanpakken? Dat daar een beetje meters gemaakt worden. Want er liggen natuurlijk talloze onderwerpen. En die liggen daar ook heel lang al. Dus eigenlijk moet de politiek en de regionale politiek, dat zijn wij als gemeenten samen in de regio, dus toch eindelijk eens laten zien dat we ook inderdaad iets tot stand kunnen brengen. Dus dat lijkt ons heel erg belangrijk. Wat in dit kader dan heel erg nodig is, is natuurlijk wel van: hoe effectueer je uiteindelijk de resultaten die je met elkaar besproken heb en de doelen? Wat kan je daaraan doen? Daarvoor heb je natuurlijk toch een stukje bestuurskracht nodig in de regio. Daar zal goed over nagedacht moeten worden. Dat de dingen uiteindelijk ook in de zin van de gezamenlijke afspraken door de afzonderlijke gemeentes dus ook uitgevoerd worden.

Dus dat is heel belangrijk, dat daar ook helderheid over gegeven wordt. Wie heeft welke bevoegdheden. Wie doet wat in deze. Zodat het niet alleen bij een papierwerk blijft. Dus wat ons betreft meters maken. Dat willen wij toejuichen. Wellicht als vingerwijzing een aantal dingen die wat ons betreft heel erg nodig opgepakt moeten worden. Dat is in ieder geval de A1. De verkeersproblematiek, om concreet te zijn, de A1. En ook inderdaad van het hoogwaardig openbaar vervoer zoals door college Van den Berg aangehaald. Wat vinden wij daar nou van? Hoe willen we het hebben en wat moet het zijn voor ons? Dat is heel belangrijk. En natuurlijk het hele verhaal van de energietransitie waar we dus op dit moment in Laren althans nog maar heel weinig gedaan hebben, bijna niets. Dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw de wethouder.

Mevrouw Van Hunnik: Ja, ik wilde even kort reageren op wat u zei, en terecht zei, over de strategie, de beginselen en de uitvoering. In dit hele systeem van de RSA zit juist dat dit een strategische start is met een focus. En dat daarna het één en ander wordt uitgewerkt in de uitvoeringsagenda. Dat wordt in het portefeuillehouders overleg vastgelegd op voordracht van de regio, dus de beleidsafdeling. Dus wat u zegt is juist. We beginnen met de strategie en daarna gaan we meters maken met de uitvoeringsagenda en het vervolg daarop. En dat kunt u monitoren.

De voorzitter: Ik hoop het. Wou u nog reageren? Oké, dank u wel. Larens Behoud.

De heer Vos: Ja, dank u wel voorzitter. De heer Meuwese, bedankt voor uw ruime uitleg. Ik zal mij richten op de 5 punten. Wij missen daar met Larens Behoud nog een paar punten bij. Vooral bij sociaal domein zou ik toch graag daarbij willen zien de medische zorg, als Tergooi ons gaat verlaten. Ook de bereikbaarheid van de ambulance en spoedeisende hulp. En ik zou graag bij punt 2 nog toe willen voegen het erfgoed festival 2020, namens Larens Behoud. Dank u.

De voorzitter: Wethouder, wilt u hier nog op reageren?

Mevrouw Van Hunnik: Nou, ik denk dat dat allebei hele goede aandachtspunten zijn. Ik weet niet helemaal of ze in de RSA thuishoren omdat het natuurlijk kwesties zijn die al op de agenda staan. Zeker als aandachtspunten. Het zijn niet echt strategische punten. Maar zeker van belang om de aandacht op te vestigen.

De voorzitter: Wilt u een tweede termijn mevrouw Niekus?

Mevrouw Niekus: Ja ik had een vraag eigenlijk. Want ik hoor hier iets over een festival 2020 ofzo? Kan iemand mij daar iets over vertellen? Ik heb geen idee wat dat is.

De voorzitter: Wethouder.

Mevrouw Van Hunnik: Het erfgoed festival heeft onlangs plaatsgevonden met heel veel succes. Er is natuurlijk erg veel belangstelling ook vanuit het portefeuillehouders overleg om daar een vervolg aan te geven. Het staat ook al op de agenda. Dan gaat het met name natuurlijk over de financiering en dat soort zaken. En de regio curator, dat soort dingen. Conservator.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Graafsma, ik dacht dat u ook iets wou vragen?

Mevrouw Graafsma: Dank u wel, voorzitter. Mevrouw Niekus heeft het al gevraagd. Het is mij nog steeds een beetje vaag. Waar gaat dat festival nou precies over? Is dat het koesteren van ons erfgoed of wat is de bedoeling?

Mevrouw Van Hunnik: Ja, dat is een regionaal erfgoed festival.

De voorzitter: Er is een folder rondgestuurd. Als het goed is heeft uw fractievoorzitter daar een uitgebreid folder over 2018 in. En in 2020 wordt er weer zo'n festival landelijk maar ook specifiek op de regio gedaan. En aangezien 2018 wordt gewaarmerkt als een bijzonder geslaagd iets, wordt er ook al gedacht: wat doen we dan met elkaar in 2020?

Mevrouw Graafsma: Tegen die tijd zal ik mij graag daar verder in verdiepen.

De voorzitter: Tot uw dienst. Dank u wel. Ik zou zelf nog even willen aanvullen op de vraag van D66. Dit zijn speerpunten die ze gaan aanpakken. Als we de uitvoeringsprogramma's die regelmatig komen. We hebben er vorig jaar 1 gehad. Daar staat exact de begin- einddatum, wie het doet en hoe het gebeurt. Dus deze agenda is een start waardoor de regio het kan uitwerken samen met de portefeuillehouders om tot een uitwerking. En dan krijgen we het vanzelf weer terug. Daar staan alle data in. Als u de vorige ziet staan de data, wie het aanpakt, wat het project is en wat willen we bereiken en wie gaat het doen. Dus er wordt wel degelijk een volgende stap goed vastgelegd. Goed, heeft iemand behoefte aan een tweede ronde in deze? Zo niet, de heer Meuwese, heel hartelijk dank voor uw inbreng. Bedankt. Even een korte pauze. Dat de heer Meuwese zijn spullen kan pakken.

5. Commissievoorstellen:

5.1 Concept-marktbewerkingsplan "Werken aan werk" '

De voorzitter: Dan zou ik graag nu het commissievoorstel concept marktbewerkingsplan werken aan werk willen doen. Mevrouw Willems, beleidsadviseur maatschappelijke ondersteuning, zal een toelichting op dit punt geven. Wethouder, wilt u dit punt eerst nog zelf even toelichten?

Mevrouw Van Hunnik: Ja, mijnheer de voorzitter. Een paar korte woorden hier aan toevoegen. Voor u ligt het marktbewerkingsplan. Dat is een doorontwikkeld plan op basis van een eerder marktbewerkingsplan wat in 2015 het licht zag. Dat was naar aanleiding van de invoering van de participatiewet. Er is toen ook een participatievisie ontworpen waar u allemaal mee akkoord bent gegaan. Het hield zoveel in als: iedereen doet mee in een inclusieve arbeidsmarkt. En datzelfde uitgangspunt hanteren we nog steeds. In de tussentijd, ik maak nu even een hele korte samenvatting van wat er allemaal is voorgevallen op financieel terrein, maar in ieder geval is er vanuit de HHT gelden een aanzienlijk bedrag teruggestort naar de gemeentes. Het algemeen bestuur van de regio waar ik deel van uitmaak heeft met elkaar besloten om de raden in positie te brengen om zelf te beslissen over de inhoud van dit rapport. Maar er lag al een concept. We hebben toen eigenlijk in overleg besloten, binnen HL verband, om het plan wat er lag, om dat nog eens na te kijken en door te lopen met, met name, mensen van de uitvoeringsorganisatie. En op basis daarvan is dit plan nu gereed en vanavond gaat Daphne Willems ons uitleggen hoe het in elkaar zit. Het bevat een analyse, een opgave van de knelpunten en de kansen en geeft ook een aantal denklijnen aan, op basis waarvan men in de regio en in HL verband aan de gang kan met het marktbewerkingsplan. En wat men nu beoogt in dit marktbewerkingsplan is om de match tussen werkzoekenden en werkgelegenheid beter in te vullen. Dat is eigenlijk het uitgangspunt waar we vanavond naar moeten kijken. Het is best wel een ingewikkeld plan. Ik kan mij voorstellen dat u even goed achter de oren moet krabben om het te snappen. Daarom is het fijn dat Daphne het nu aan u gaat uitleggen. Na de uitleg bent u in de gelegenheid om uw bedenkingen mee te geven aan Daphne en zij neemt ze dan mee terug. Dan komt er opnieuw een nieuw concept wat dan weer ingeloot zal worden. Daphne, alsjeblieft.

Mevrouw Willems: Nou, wethouder Van Hunnik heeft het al gezegd. We hebben al eerder een marktbewerkingsplan gehad. Dat legt de wet u ook op. Dus de gemeente en UWV moeten samen een plan samenstellen waarin zij aangeven hoe zij de markt gaan bewerken en gaan zorgen voor werkgelegenheid binnen die markt. Wij hebben eigenlijk geconstateerd dat onze visie op de participatie dezelfde is gebleven. Namelijk, we willen nog steeds dat iedereen meedoet naar vermogen in een inclusieve arbeidsmarkt. Maar

we hebben ook geconstateerd dat de markt verandert is. De werkzoekende is verandert en daarom is het eigenlijk tijd om nu te gaan kijken van: hoe kunnen we nou zorgen dat we nog steeds mensen aan het werk krijgen? En dat we ook de markt bedienen in die zin dat de werkgevers ook profiteren van de mensen die werk zoeken. Dus hoe we een win-win situatie kunnen creëren eigenlijk. Ik vind het overigens wel grappig dat ik even inzoom op één van de onderwerpen van de RSA die toevallig ook op de agenda stond. De HHT middelen. In 2016 heeft de regio een subsidie gekregen om werk in de zorg te realiseren. Dat was een bedrag van ongeveer 8 miljoen. Maar wij hebben geconstateerd dat er andere kansrijke sectoren zijn inmiddels. Daarom hebben we een verzoek ingediend bij het ministerie of de middelen ook breder ingezet kunnen worden. Daar hebben we toestemming voor gekregen. Dat resulteert in de volgende bedragen. Het HHT project, dat zal straks in de actielijnen naar voren komen, daarvan wordt voorgesteld om het in ieder geval voort te zetten. Dan blijft er een bedrag over van dik 5,5 miljoen en dat is verdeeld over de gemeenten op basis van inwoneraantal. Dus de bedragen die u ziet, dat is eigenlijk een bedrag wat de komende 4 jaar ingezet kan worden voor een aantal projecten, lokale projecten en ook regionale projecten. Wat hebben we gedaan om te kijken hoe de situatie is in de regio op dit moment? We hebben eigenlijk gewoon een foto gemaakt van de regio en dat hebben we gedaan van de werkzoekenden. Wie zijn onze werkzoekenden eigenlijk na het herstel van de economie? Welke mensen zijn nog steeds op zoek naar werk? Hoe ziet de economie eruit en hoe ziet de arbeidsmarkt eruit? Daar zijn een aantal, wethouder Van Hunnik zei het al, knelpunten uitgekomen. Maar met knelpunten kom je meestal ook op kansen. Nou ja, wat eigenlijk dit plan doet is kijken van: hoe kunnen we nou de markt zo bewerken dat alles wat er is, zowel voor werkzoekenden als werkgever, optimaal benut wordt. Ik heb even per onderwerp de knelpunten en de kansen op een rij gezet. Ik heb in Blaricum een hele uitgebreide presentatie gegeven maar dat resulteerde in dik een half uur vertellen. Dus ik heb geprobeerd om hem ietsje korter te maken. Ik moet er even bij zeggen, dit zijn de regionale knelpunten. Dat geldt niet per se voor onze eigen gemeente. Maar het is wel het algemene beeld wat er heerst. Onvoldoende kennis van het eigen bestand. Ik moet zeggen, wij in de hamel, hebben een statistische kennis van het bestand. Dat betekent dat we weten dat we bijvoorbeeld in Laren op dit moment, of eind 2018 moet ik zeggen, 111 mensen werkzoekend waren. Dat bijvoorbeeld 58% daarvan 45 jaar en ouder is. Dat er relatief weinig jonge werkzoekende zijn. Er is ongeveer 25% statushouders die naar werk op zoek is in Laren. Maar goed, dat zijn cijfers. Je kunt ook nog iets zeggen over hoeveel loonwaarde heeft iemand. Hoeveel loon kan iemand genereren. Hier in Laren is ongeveer 20% heeft gewoon een loonwaarde van 100%. Dat betekent, dat zijn mensen die in principe makkelijk bemiddelbaar zouden moeten zijn. En ongeveer de helft zit tussen de 40 en de 80% loonwaarde. Wat je verder ziet is dat er eigenlijk een mismatch is tussen vraag en aanbod. Dat betekent zoveel dat er wordt nog teveel uitgegaan van de vacatures die er zijn. Een werkgever komt met: ik heb 10 banen in de bouw. Ik noem maar iets. En dan zitten er ongetwijfeld in het bestand mensen die heel capabel zijn op in de bouw te gaan werken, maar die dat op dat moment niet zijn. Dus vraag en aanbod komen nog niet door elkaar. Dat is onder meer doordat mensen gewoon op dat moment niet geschoold zijn. Een ander probleem is dat mensen vaak veel problemen hebben naast het feit dat ze gewoon op zoek zijn naar een baan. Dat is eigenlijk het gevolg van het feit dat mensen die door de economische crisis hun baan zijn kwijt geraakt inmiddels allemaal wel weer redelijk aan het werk zijn. En wat je dan overhoudt is toch een doelgroep die moeilijker bemiddelbaar is naar werk. Dat zijn bijvoorbeeld de oud WAJONG die nu geen indicatie meer krijgen. Die komen bij de gemeente terecht. Maar ook inderdaad die met name 50 plussers die gewoon zeer capabel zijn maar door hun leeftijd gewoon toch, jammer genoeg, moeilijk aan het werk komen. Nou ja, als je de knelpunten kent dan weet je ook waar je kansen zitten. Leer vooral wie je in je bestand hebt zitten. Maar belangrijker nog, kijk hoe je die mensen kunt gaan helpen om ook bij die banen terecht te komen die er zijn. Ik weet niet wat ik nu moet doen. Sorry voor dit. Even kijken, waar was ik. Kijk, we weten dus statistisch gezien wat we in ons bestand hebben zitten. Maar belangrijker is vooral van: wat hebben die mensen nodig? Er zijn al een aantal programma's waar wij mee gestart zijn. Ik moet eerlijk zeggen dat ik de namen even niet goed weet maar het gaat erom: wie ben ik, waar wil ik heen en hoe kom ik daar? Om even kort gezegd. Om mensen gewoon echt aan het handje te gaan nemen en te gaan kijken van: wat heeft u nodig om bij die baan te komen? En ook duurzaam bij die baan te komen. Andersom voor de werkgever

geldt eigenlijk precies hetzelfde. Werkgevers die meer dan 25 man in dienst hebben zijn verplicht in het kader van de wet baanafpraak om een aantal mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt in dienst te hebben. Maar je ziet nog steeds, en die mensen komen eigenlijk bij het werkgeversservicepunt terecht, dat ze wel weten dat ze die opdracht hebben maar dat ze gewoon eigenlijk niet zo goed weten hoe ze daar vorm aan moeten geven. Dat kan hem zitten in het feit dat ze gewoon geen banen hebben voor mensen met een beperking. Zich zorgen maken over hoe gaat dat met de rest van mijn personeel. En hoelang kan zo iemand dan werken. Dus er is heel veel onzekerheid bij werkgevers over: wat kan ik nou verwachten als ik iemand met een afstand tot de arbeidsmarkt in dienst neem? Dus eigenlijk verbinden en ontwikkelen. Mensen bij elkaar brengen. Dat is eigenlijk de hoofdnoot, om het maar zo te zeggen. Even kort de economie. De economie wordt besproken in het plan maar economische problemen oplossen ligt eigenlijk niet helemaal in dit plan gevat. Maar goed, wat je wel ziet zijn een aantal interessante punten waar we dan wel weer op in kunnen spelen. De regio hier schijnt niet zo aantrekkelijk te zijn om je te vestigen. We schijnen een vrij laag vestigingspercentage te hebben. En een ook wat hoog. Ik kan even niet op het woord komen. Maar mensen die weer stoppen met hun bedrijf in de regio. Veel werk wordt buiten de regio gezocht. Wij hebben binnen de regio relatief veel banen boven MBO niveau. Wij hebben relatief veel werkzoekende onder MBO niveau. 40% heeft zelfs geen startkwalificatie, van de werkzoekende. We hebben eigenlijk een relatief laag mensen in de WW. Of tenminste, werklozen. Maar dat komt niet zo zeer omdat wij zelf al die banen hebben liggen, maar meer omdat mensen gewoon buiten de regio werk gaan zoeken maar natuurlijk wel qua percentage gewoon dan binnen onze regio vallen. Even kijken hoor. We zijn een aantrekkelijk gebied. We zitten natuurlijk heel centraal. Mensen vinden het fijn om in de regio Gooi en Vechtstreek te wonen. Dus je zou mogen hopen dat daar ook qua bouw het één en ander nog gaat gebeuren in de toekomst. Wat dan weer banen creëert. Wij hebben 7 kansrijke sectoren met groeipotentie. De zorg zit daar niet in, maar omdat natuurlijk voor ouderen is de verwachting wel dat de zorg ook weer meer om werk gaat vragen. Nieuwe banen, ik hoorde het daarstraks ook al even voorbijkomen. De energietransitie gaat gewoon heel veel banen met zich meebrengen en kan zeker een kans zijn om mensen om te scholen. De arbeidsmarkt zelf. Ik zei het al even, we hebben veel banen op een redelijk hoog niveau. Wat je vooral ook ziet tegenwoordig is dat mensen, er is een mismatch tussen onderwijs en arbeidsmarkt. Dat gaat 2 kanten op. Aan de ene kant kiezen mensen opleidingen waar eigenlijk geen banen meer achteraan zitten. En de opleidingen sluiten niet meer aan bij de banen die er wel zijn. De kansen. Als ik dat zeg dan denk ik: knelpunten kansen. Het is eigenlijk een logisch gevolg dat dan, maar goed. Er is groeiende werkgelegenheid. Met name door die nieuwe banen die eraan gaan komen. Doordat er veel werk op ons afkomt is er ook weer ruimte voor omscholing met baangarantie. Mensen hebben in de economische crisis het heel lang niet aangedurfd om weer opleidingen aan te bieden met het idee van: dan moet ik iemand ook lang houden. Wat je ziet is dat er eigenlijk de markt is aan het flexibiliseren. Dus er is heel veel vraag naar ZZP'ers. Er is heel veel vraag naar korte banen. Uitzendbureaus bloeien weer op. Dus dat is ook een punt waar we op in kunnen spelen door bijvoorbeeld kortere opleidingen aan te bieden. En als laatste de omliggende regio's. Er zijn in de omliggende regio's ook heel vaak projecten waar heel veel mensen voor gevraagd worden. Daar moet je misschien een beetje mee oppassen omdat als het grote projecten zijn, dan is het vaak van: kunt u 100 werkzoekenden leveren? Dat is vaak niet haalbaar. Dus dat is misschien wat te hoog gegrepen. Maar er zijn wel degelijk projecten om ons heen. Ook waar we misschien de vinger aan de pols kunnen houden. Nou, uit deze foto is eigenlijk een actieagenda gekomen. Het is een combinatie van regionale maatregelen en lokale maatregelen. Dat is enerzijds omdat een voorwaarde van de middelen is dat het de regionale arbeidsmarkt ten goede komt. Dus we mogen lokaal middelen gebruiken maar het is wel de bedoeling dat het, het grote geheel dient, zeg maar. Dus we hebben geprobeerd een combinatie te maken van een aantal regionale acties en een aantal lokale acties. Dit kan ik niet zo goed lezen moet ik zeggen. We gaan in ieder geval door met schoon thuis. Dus het project huishoudelijke hulptoelage. Wat je wel ziet gebeuren is dat de eigen bijdrage in de WMO is flink omlaag gegaan voor zorg. Wat er eigenlijk aan het gebeuren is, is dat mensen die dus werknemers leveren vanuit dat project schoon thuis eigenlijk zeggen van: het heeft geen voordeel meer. Het idee was altijd als iemand bij de WMO voor thuiszorg kwam dan konden we zeggen van: we hebben eigenlijk een project schoon thuis. En eigenlijk is dat voordeliger om te

doen. Dat voordeel valt nu weg. Een ander voordeel is wel dat je zou kunnen zeggen van: laat die mensen dan zich verschuiven naar die andere vorm van zorg. Maar goed, dat is een idee. Dat is nog niet in kannen en kruiken. Maar goed, we gaan in ieder geval dit jaar nog verder met de huishoudelijke hulp, met project schoon thuis. Daarna wordt er geëvolueerd. Als de conclusie is dat we daar niet meer verder gaan. Dat besluiten we met zijn allen. Dan worden de middelen niet automatisch verdeelt over de andere actielijnen, maar dan wordt er opnieuw gekeken van: kunnen we dat op een andere manier ergens anders gaan inzetten? Samenwerking met marktpartijen gericht op uitstroom en uitkering. Binnen de regio zijn er een aantal zeer interessante grote werkgelegenheidsprojecten. Die bieden kansen om bijvoorbeeld weer opleidingen met baangarantie af te spreken. Wat daar voor nodig is zijn eigenlijk wel korte omscholingen. Als je het bijvoorbeeld over die energietransitie hebt, er is niet een hele lange opleiding nodig om bijvoorbeeld een slimme meter te kunnen installeren of zonnepanelen. Dus we willen gaan kijken of we bij dat soort grote projecten kunnen aansluiten en kunnen zorgen dat mensen dan ook duurzaam uitstromen. Lokaal budget voor scholing en begeleiding. Ik zei het eigenlijk al. De opleidingen sluiten niet meer per se aan bij het werk wat er is. En eigenlijk ook niet altijd bij wat mensen nodig hebben. Dus we willen eigenlijk, dat doen we al, maar we willen nog meer gaan kijken op maat van: wat heeft iemand nou nodig om duurzaam uit te stromen? Impuls lokale initiatieven. Dat is eigenlijk hetzelfde als afspraken met wat grotere partijen maar dan lokaal. We hebben natuurlijk lokaal ook mooie bedrijven die graag inclusief willen zijn. Dus op lokaal en op wat kleinere schaal willen we ook gaan kijken of we daarmee afspraken kunnen maken. Innovatiefonds initiatieven. We hebben nog niet helemaal scherp hoe we dat willen gaan organiseren. Maar je ziet dat er vaak toch vanuit de samenleving, dat hoeven niet per se werkgevers te zijn, maar dat er hele verrassende ideeën komen soms over hoe je mensen kunt helpen om weer aan het werk te gaan. Nou ja, we willen in ieder geval ruimte gaan bieden om dat soort projecten ook te ondersteunen. Het is dus nog even de vraag of we dat dan vanuit de regio gaan doen, WSP, of dat we dat echt lokaal oppakken. Daar moeten we nog even naar kijken. Matchingscapaciteit werkgeversservicepunt. Ik denk dat u allemaal wel bekend bent met het werkgeversservicepunt. Wat werkgeversservicepunt eigenlijk doet is dienstverlening aan werkgevers. Dan gaat het bijvoorbeeld over, wat ik al eerder zei, hoe kan zo'n werkgever nou inclusief worden. Wat heeft die daar voor nodig? Wat voor subsidies zijn er? Wat is de wetgeving? En tegelijkertijd zorgt het werkgeversservicepunt ook voor de matching tussen de kandidaten die wij als gemeente aanleveren en de banen die beschikbaar zijn. En omdat we verwachten dat binnen dit project er meer werk komt voor het werkgeversservicepunt willen we eigenlijk alvast daar middelen voor reserveren. Aansluiting onderwijs arbeidsmarkt. Dat sluit eigenlijk aan bij het idee dat niet alle opleidingen nog aansluiten bij de banen die er zijn. Dus we willen ook in gesprek met onderwijsorganisaties om te kijken hoe we dichter bij elkaar kunnen komen en met name ook voor jongeren, of mensen zonder startkwalificatie. Hoe we ervoor kunnen zorgen dat zij toch in ieder geval die kwalificatie hebben en ook een betere kans op de arbeidsmarkt krijgen. Je ziet dat uitzendbureaus bijvoorbeeld dus steeds toch weer actiever worden. Mensen zijn toch vaak weer op zoek naar banen voor kortere tijd. Dan zou je kunnen zeggen: wat heeft een werkzoekende daaraan? Want je wil dat iemand duurzaam uitstroomt. Maar de ervaring opdoen, via een uitzendbureau, kan in ieder geval mensen al helpen om weer actief te zijn op die markt en ook van daaruit weer verder te zoeken. Het is geen heilig middel maar het is wel een middel wat in deze tijd goed ingezet kan worden. De omliggende regio's. Wat we gaan doe is we gaan in ieder geval kijken: wat speelt er in de omliggende regio's? Kunnen we daar iets mee? Niet per se, maar we willen in ieder geval gaan kijken of daar potentie is. En ook daar geldt dat we nog moeten gaan kijken hoe we dat verder in gaan vullen. En dat is denk ik ook een beetje. Ik hoorde net al even zeggen ook over de regionale samenwerkingsagenda van: het is allemaal nog wat niet concreet. We hebben geprobeerd dit zo concreet mogelijk te maken maar er zijn gewoon een aantal projecten waarbij wij zelf ook nog moeten gaan verkennen wat we daar aan hebben. Even kijken hoor. Dit komt eigenlijk neer op hetzelfde. We gaan alle partijen willen we graag bij elkaar brengen. Je ziet nu dat er heel veel losse platforms zijn. Je hebt een platform voor onderwijs. Je hebt een platform voor werkgevers. En eigenlijk zouden we graag willen zien dat er 1 platform komt waarbij iedereen gewoon bij elkaar komt. Zodat er niet verschillende stromen langs elkaar heen werken en er eigenlijk potentie verloren gaat. De arbeidsmarktmonitor regionaal. Het is leuk dat we zo'n plan hebben

maar we willen natuurlijk ook gewoon weten wat genereert zo'n plan nou eigenlijk. Doet het wat we voor ogen hadden? Dus we willen een aantal criteria opstellen waaruit wij kunnen opmaken of het werkt, of het plan werkt. En ook daar waar nodig gewoon bijstellen. Het is een dynamisch plan. Het is voor 4 jaar. De markt is ook dynamisch dus we willen wel ruimte creëren om in ieder geval ook binnen die 4 jaar gewoon te kunnen schuiven als dat nodig is. En tot slot moet iemand ook nog gaan kijken hoe we dat allemaal gaan doen. We gaan in ieder geval iemand een projectleider aanstellen. Op tenminste, dat zijn we van plan. U mag zeggen of u dat een goed plan vindt. Om de projecten aan te gaan jagen en ook te monitoren of alles loopt zoals het moet lopen en alle partijen bij elkaar zien te brengen. Misschien moet ik toevoegen tot slot. Het plan is met alle gemeentes gezamenlijk opgesteld. Ik denk dat wij van mening zijn dat het een redelijk compleet beeld biedt. Er zitten nog door te wikkelen projecten in. Maar het is wel een plan wat de combinatie tussen lokaal en regionaal goed oppakt, wat mij betreft in ieder geval. Dat was hem.

De voorzitter: Heeft u specifieke vragen over de presentatie of gaan we eerste een rondje doen en dat u dan de vragen krijgt? Zullen we dat laatste doen, een rondje? Want dan krijgt u meteen de vragen van de commissieleden. D66, mag ik u het woord geven. De heer Grunwald.

De heer Grunwald: Ja, dank u wel voorzitter en bedankt voor de inleiding. Ik weet eigenlijk niet zo goed waar ik moet beginnen. Dat heeft er mee te maken van met de vraag die bij mij opkwam borrelen: wat heeft de werkzoekende op dit moment eigenlijk eraan? Het zijn dus mooie theoretische plannen. Het ziet er heel goed uit. Maar als ik mijn eigen analyse op de arbeidsmarkt even daarop mag loslaten, dan sluit ik even aan bij u. U zei van: het is met name de groep 45-55 plussers. Volgens mij niet een kwestie van kwalificatie opleiding maar van beeldvorming allereerst. Dan heeft u het over een groep die eigenlijk wel het beginsel van de arbeidsmarkt inmiddels. Die dus heel moeilijk te bemiddelen zijn. Die allemaal zo hun eigen problematiek kennen. Daarom heb ik het gevoel dat deze plannen niet geheel aansluiten bij wat nodig is, voor zover ik dat nu zo snel kan beoordelen. Want het zijn allemaal weer programma's waarbij allerhanden acties, projecten, opgezet worden terwijl er eigenlijk wel maatwerk nodig is. Want wat moet je doen met die mensen die maar 50% arbeidswaarde hebben of hoe dat dan ook heet. Nou ja, die dus thuis wat problematiek kennen en misschien wel gezondheidsproblematiek. Dat is heel specifiek. Die passen nergens. En bovendien is het ook zo dat wij natuurlijk een beetje naar achter moeten lopen, zoals u dat uitlegt. Want er zijn allerhanden ontwikkelingen maar we zijn daar telkens te laat voor. Vraag en aanbod sluiten dus niet op mekaar aan. Dus je moet proactief zijn. Nou, wat dit betreft zou ik zeggen: moet wat de ouderen betreft zeker iets aan de beeldvorming gedaan worden bij de werkgevers. En bij de doelgroep die dat betreft, die moeten zich wellicht ook weleens in de spiegel bekijken. Wat ze nog anders kunnen dan dat ze altijd gedaan hebben. Dus die mensen tot stand brengen en daar ook gerichte scholing op los laten die ook passend is. Ik las laatst iets over een groepje mensen wat opgeleid werd tot drone piloot. Dat heeft u wellicht ook gelezen. Een kleine groepje. Dus niet alleen representatief. Maar ja, dat leverde helemaal niks op. Bij de één sloot het niet aan en de ander had geen interesse meer en die kon het niet meer. Dan heb je daar dus niks aan. Heb je daar veel geld en tijd ingestoken. Je moet eigenlijk heel proactief kijken van: wat en wie past daar dan ook wel op? Dus zeg maar de WAJONG met een problematiek en niet al teveel niveau, die vindt dat wel spannend wellicht. Maar wellicht heeft die daar helemaal niet de capaciteit daarvoor. Dus daar moet veel meer maatgericht gekeken worden. Nou, om een lang verhaal kort te maken. Het is natuurlijk wel jammer dat we dan nu pas weer daarover praten. Want de aanbidding dateert van 18 oktober. Nou ja, in december hebben we ons de vrijheid genomen om niet bij mekaar te komen dus zitten we dus nu weer eigenlijk weer op een laat moment dat te doen. Wat nodig is, is dus pragmatisme. Maatwerk, vind ik. Dat zie ik hier niet in terug. Dat moet er zeker in. Wellicht is het toch, als deze ronde niet voldoende oplevert, een idee om dan toch eens een werkgroep in te stellen die daar wat gericht op in kan gaan en dat wat uitvoeriger met elkaar kan bespreken. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder, wilt u hier op reageren of?

Mevrouw Van Hunnik: Ja, u daagt mij wel uit om daar op te reageren moet ik eerlijk zeggen. Want er zijn natuurlijk al heel veel werkgroepen al actief. En met name bijvoorbeeld de werkkamer. Wij hebben afgelopen week in het portefeuillehouders overleg een toelichting gekregen van de bevinding van de werkkamer. De werkkamer is overigens een netwerk van mensen uit de arbeidsmarkt. Die in de arbeidsmarkt actief zijn geweest. En ook mensen van het UWV bijvoorbeeld en van het werkgeversservicepunt. Die overleggen met elkaar over hoe je deze moeilijke bemiddelbare groep aan het werk kunt helpen. Zij constateerde eigenlijk dat er wel degelijk banen zijn en dat er ook werkzoekenden zijn. Maar dat die twee elkaar dus niet kunnen vinden. Dat is de match waar we het over hebben en de mismatch op dit moment. Wat je zegt klopt helemaal. Uiteraard betreft het hier maatwerk. Maar het gaat er vooral om, om te kijken van hoe je nou die mensen die moeilijk bemiddelbaar zijn, want we hebben economisch de wind mee, dus de mensen die je in de markt kan zetten die zijn echt wel langzamerhand aan het werk. Maar dit is dus een lastige groep. En daar moeten we speciaal ons op richten en speciale middelen toepassen. Vandaar dat er ook gezegd wordt: wij moeten werken aan de competenties van deze mensen. Dus niet alleen het onderwijsniveau en de juiste opleidingen bieden maar ook de competenties. Om je op die manier te presenteren dat je op begeven moment toch in die banen die er wel zijn aan het werk kunt komen.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Grunwald: Dit is allemaal waar wat u zegt natuurlijk. Maar toch blijkt ook uit deze presentatie, actuele situatie, dat dat nog onvoldoende werkt. Dus ik denk dat er toch gekeken moet worden of je niet die mensen dus letterlijk bij de hand moet nemen en dus inderdaad met jouw kennis van de arbeidsmarkt en van de opleidingsmogelijkheden en de mogelijkheden van de behoefte van de werkzoekende te analyseren. Of je daar niet dus inderdaad veel beter een match tot stand kunt brengen dan in algemene kaders te praten. En dat dan ook niet aan vrijwilligers over laten, hoe leuk dat dan ook is en interessant. Want die projecten zijn er ook. We hebben ook gedeeltelijk succes. Dat is ook wel prima. Maar ik denk dat als we onze taak serieus opvatten, dan moeten we daar dus ook professioneel mee omgaan.

Mevrouw Van Hunnik: In ieder geval is hier door een hele grote groep vrijwilligers en deskundige aan gewerkt. Ik geloof dat op bladzijde 48 een lijstje staat van clubs die hierover consulteert zijn. Maar dit werk, dit plan, is een dynamisch plan wat juist gericht is op maatwerk. Ik denk dus dat we het helemaal met elkaar eens zijn. Het behoeft alleen een nadere uitwerking nog.

De heer Grunwald: Ik hoop dat we het mogen beleven met zijn allen en dat we dus niet over 2 jaar hier weer zitten met hetzelfde onderwerp.

De voorzitter: Om input te geven aan de organisatie zodat die verder kunnen. Wilt u nog iets toevoegen of straks?

Mevrouw Willems: Ja, wat wij bijvoorbeeld doen om mensen. Kijk, dit is een algemeen regionaal plan. Wij zijn natuurlijk lokaal zijn we al van alles aan het doen en zijn we ook al aan het inspelen op die veranderende werkzoekende. Wat bijvoorbeeld heel goed werkt is dat je een jobcoach, iemand laat begeleiden door een jobcoach. Dat is voor de werkgever goed, want die weet van: ik heb ander personeel. Hoe gaan die mensen allemaal reageren op iemand anders die binnen onze organisatie komt. Je ziet dat dat eigenlijk wel goed werkt. Alleen, het is een langdurige proces. De mensen die nu een baan zoeken, die hebben gewoon meer begeleiding nodig. Het zijn vaak ook mensen die bijvoorbeeld al zo lang thuis zitten dat ze ook niet meer weten wat ze in hun mars hebben. Het zijn niet per definitie mensen die niks kunnen. Alleen, je moet echt op maat inderdaad gaan kijken van: wat heeft iemand nodig. Daar zijn we al mee bezig. De middelen die nu extra beschikbaar komen, die geven daar gewoon een extra impuls in. Maar het is niet zo dat we nog niet al inspelen op deze doelgroep zeg maar.

De voorzitter: Dank u wel. Larens Behoud.

De heer Bogaers: Ik heb momenteel even geen input.

De voorzitter: Liberaal Laren.

De heer De Jong: Ja, ik denk dat we niet alleen moeten kijken naar de werkzoekende maar dat we ook de werkgevers handvatten moeten geven om andere mensen aan te nemen en daardoor mogelijk ook fiscale mogelijkheden te creëren. Veel zal door de centrale overheid moeten gebeuren en niet door de regio. Maar ook werkgevers die zullen ook naar anderen moeten kijken. Ook naar ouderen, ook naar gepensioneerde, waar echt tekorten zijn. Want daar ligt een heleboel braak. Het is natuurlijk niet handig om die maar allemaal uit het buitenland te halen die helemaal geen Nederlands spreken. Want ik denk dat er gigantisch veel potentie in Nederland is van mensen die willen werken en kunnen werken en enthousiast willen werken.

De voorzitter: Dank u wel. Dat is geen directe vraag. De heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Dank u wel. Ik wilde als eerst toch nog even ingaan op het vierde stuk wat bij dit onderwerp zit. Overigens wel dank voor de presentatie. Laat ik dat alvast gezegd hebben. Maar daar staat inderdaad dat op 17 december wij de zienswijze ingediend moeten hebben. Nou komen wij net een soort van opmerking dat wij niet vergadert hebben en daarom dat wij dit nu pas doen. Maar het heeft er natuurlijk ook wel mee te maken dat als iets op 18 oktober wordt aangeleverd, wij dat eigenlijk dan in november wel moeten behandelen om überhaupt dan in december een uitspraak te kunnen doen. Het is niet helemaal denk ik alleen de schuld van het niet vergaderen. Maar het brengt wel mee nog, dat miste ik. Ik weet niet of ik hem aan de wethouder moet stellen of aan u als deskundige. Dat is even toch wel over dat werk te beginnen. Vandaag op Twitter las ik dat het college van de gemeente Arnhem al haar 3 hogescholen heeft bezocht. En eigenlijk dacht ik van: wij hebben hier behoorlijk wat scholen. Ook wel vakopleidingen, ROC van Amsterdam zit in Hilversum. Maar we hebben ook nog een praktijkschool. We hebben nog de opmaat, die ook probeert de onderkant van de maatschappij met kinderen in ieder geval die leerproblemen hebben, in ieder geval een diploma mee te geven. Dat ik eigenlijk de suggestie wil meegeven dan wel wil vragen aan de wethouders, om eigenlijk die actie eens vanuit Laren te doen. Dan niet naar de middelbare scholen als havo en vwo maar juist naar praktijk gerichte scholen. Om misschien dit verhaal te gaan vertellen. Dat is eigenlijk een vraag, of daar bij het college ook zo over gedacht wordt. En aan de andere kant denk ik wel ook dat wij moeten constateren dat wij een ander probleem hebben. Dat de mensen wel gewoon willen werken maar alleen maar schoon werk willen doen. Want als je in de krant leest is er een groeiend tekort aan monteurs voor industriële en landbouwmachines. Koks, lassers, alles wordt gevraagd. Maar ik denk enerzijds wij die opleidingen hier niet hebben. Maar het belangrijkste is, wij hebben die werkgelegenheid hier natuurlijk niet direct in de omgeving. Dat gaan we ook niet helemaal oplossen. Maar het maakt wel extra nog wat ik bij het vorige onderwerp al zei, dat wij toch eigenlijk best wel in een achterstandsregio eigenlijk dan leven, wat dan gaat. Als je dat gewoon ziet hoe dat uitgelegd is, dan zullen we daar toch wel iets van moeten bedenken dat wij ook diegene die onder MBO zitten, of MBO 2 MBO 3, toch wel serieus iets moeten gaan bedenken als regio hoe wij daar onderwijs gaan aanbieden en ook nog het werk daarbij verzinnen. Dat wil ik toch eigenlijk ook wel aan de wethouder vragen maar ook wel naar de inhoud van hoe die daar tegenaan kijkt. En dan waren dat de twee vragen.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder Calis.

De heer Calis: Ja, ik ben het daar volstrekt niet mee eens. Dat dit een regio is die afglijdt of achterliggend. Dat zijn van die beweringen die ik nou al jaren zie. Als je kijkt naar de berichtgeving om de regio dan is het juist dat de werkloosheid enorm sterk terugloopt. Dat de groei van de werkgelegenheid enorm is. Waar het over gaat hier is de mismatch. En als je kijkt naar die mismatch, dan hebben we de laatste jaren, moeten

we constateren dat met name het minder geschoolde werk dat is nationaal aan een afname onderhevig. Daar is de regio, is daar niet vreemd in. Als je kijkt naar de tapijtindustrie. Als je kijkt naar telecommunicatie waarin veel fabrieken waren. Fabrieken verdwijnen allemaal. Dus de lagere opleidingen kunnen moeilijker aan het werk. Daarom juist is het domein zo belangrijk. Die worstelen wij zo met de afschaffing van de wet op de sociale werkplaats. Dus wat hier gepoogd wordt in werken aan werk is onderwijs opleiding. Kan dat een oplossing bieden voor deze problemen? Of wethouders naar scholen gaan, dat lijkt mee een uitstekend idee. Maar ik vraag mij af of de werkgelegenheid hier ook speciaal schoolverlaters betreft. Als dat zo is en het idee is dat wij daar kunnen stimuleren door een school te bezoeken, dan ben ik daar helemaal voor.

De heer Van den Berg: Ik wou nog even reageren mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Ik wou eerst mevrouw de wethouder en dan mevrouw Willems en dan mag u erop reageren. Mevrouw de wethouder.

Mevrouw Van Hunnik: Ik wou alleen nog, dank u wel. Ik wou nog opmerken dat ik veelvuldig bezoek breng aan allerlei soorten scholen. Toevallig ben ik vanochtend bij de school in Hilversum geweest. Waar het gaat om zorgonderwijs arrangementen. Maar dank voor de suggestie. Ik zal het rondje rondmaken. Dank.

De voorzitter: Mevrouw Willems, wilt u nog iets toevoegen? De heer De Jong.

De heer De Jong: Nog even op de beide wethouders te reageren. Om dan te beginnen bij mevrouw Van Hunnik. De donnerschool, dat is ook wel een hele speciale groep. Het gaat eigenlijk natuurlijk niet zo zeer alleen maar om mensen die bij het Tomin aan het werk moeten of misschien helemaal niet aan het werk kunnen. Het gaat eigenlijk denk ik om die hele grote tussengroep. Maar dan zal ik niet goed geluisterd hebben. Ik meen toch begrepen te hebben dat die werkgelegenheid voor juist die grote middengroep van MBO 2, et cetera, dat dat juist initieel is. En natuurlijk heeft de wethouder gelijk dat we hier geen tapijtindustrie meer hebben. Die hebben we al heel lang niet. Maar waar het mij dan om gaat is dat je als college of als regio moet gaan nadenken over wat je hier dan wel aan arbeid en werk kan organiseren. Dat kan heel goed zijn in leisure en recreatie en in groen. Maar dat is niet allemaal Tomin werk, wil ik dan even zeggen. Tenminste, dat vind ik. Dat dat niet allemaal Tomin werk is. Dus dat de wethouder het niet met mij eens is, dat nemen we voor kennis aan. Maar ik zou eigenlijk ook wel willen concluderen dat de wethouder dan op zich naar scholen gaat. Maar ik denk dat het juist meer de bedoeling is om het onder de aandacht te brengen. Ook bij die scholen en het bedrijfsleven. Om daar de verbindende slag te slaan. Zo bedoelde ik het. U doet uw best en u heeft interesse en daar gaat het ook niet om. Dus daar gaat het wel om, dat u dat doet. Maar waar het nog meer om gaat is om juist het bedrijfsleven en scholen bij elkaar te brengen om die mismatch te voorkomen. En dat kunnen alleen maar scholen. Dat kunnen wij niet veranderen.

De voorzitter: Wethouder Calis.

De heer Calis: Ja, een korte reactie op de werkgelegenheid. Welke andere werkgelegenheid kan je hier creëren? Wil ik toch nog even refereren aan de melding die ik aan het begin van de vergadering heb gemaakt. Dat is één van de oogmerken van het opzetten van de regionale ontwikkelmaatschappij die juist starters faciliteert. Daarbij is er ook veel oog voor het beleid om bedrijven, nieuwe bedrijven te faciliteren. Niet alleen op bedrijventerreinen maar ook binnen de gemeentes. Dus daar zijn veel initiatieven om te kijken hoe je andere nieuwe werkgelegenheden op kan zetten.

Mevrouw Graafsmā: Misschien moeten we er ook eens over nadenken dat we in eerdere jaren zo'n ontzettende bezuinigingsslag overal hebben gemaakt dat de banen die vroeger gewoon betaald werden nu allemaal door vrijwilligers gedaan worden. Dat we daar misschien weer een terug omslag in moeten maken. En nu er wat meer te besteden is ook banen als koffie rond brengen in een verzorgingshuis en dat

soort dingen, wat vroeger betaalde banen waren, om dat nu gewoon weer betaalde banen te laten zijn. Juist voor de oudere werkzoekenden zou dat een hele goed oplossing zijn.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Graafsma, voor deze aanvulling. U nog 1 opmerking?

De heer Grunwald: Even als input bedoelt. Ik kom oorspronkelijk uit Duitsland en daar komen ook hele mooie dingen vandaan zoals we allemaal weten. Eén van die dingen is het leerlingensysteem daar. Waar dus eigenlijk jonge mensen die van school af komen direct bij een werkgever aan de slag gaan en het vak aldaar leren. Wellicht is dat dus een mooi experiment om eens uit te proberen. Of iemand dus met een zekere subsidie, een laag loontje, inderdaad een vak kan leren en dan door kan stromen. Zeker voor de sectoren waar zo'n gebrek aan personeel is.

De voorzitter: Mevrouw Willems, als u erop wilt reageren?

Mevrouw Willems: Dat doen wij al. We hebben het project match op meedoen waarin onderwijsinstellingen en werkgevers en gemeenten hierover in conclaaf zijn, continue eigenlijk. Dus het gebeurt al. Het plan is ook bedoelt om door te ontwikkelen. Het is er, alleen wij constateren dat er iets anders nodig is. Een ander soort opleidingen. Maar er is wel degelijk, er zijn wel degelijk mensen die hier regelmatig over in conclaaf gaan zeg maar. En ook wel stappen daarin maken.

De voorzitter: Dank u wel. Wou u nog toevoegen, wethouder? Nee, dank u wel. De VVD. De heer Van Midden.

De heer Van Midden: Ja, ik zal er kort wat over zeggen. Ik heb niet zoveel vragen. Het verhaal van de heer Grunwald in aanvang onderschrijf ik eigenlijk volledig. Als we kijken naar het stuk en de problematiek, ik vind het een heel lastig stuk om beet te pakken. En vooral ook om te besluiten. Voor mijn gevoel worden er een heleboel maatregelen en initiatieven neergezet aan de aanbodkant terwijl er onvoldoende zicht is op de vraagkant. U begint uw verhaal ook met te zeggen van: het knelpunt is dat we onvoldoende kennis van het eigen bestand hebben. Dan zou ik zeggen: begin daar dan eens mee om te kijken van wat is nou de specifieke vraag. Ik schat ook in, als ik kijk naar Laren hebben we zo'n 291 mensen die in deze situatie zitten. Ik schat in dat een groot deel gewoon lastig is en dat ook een deel gewoon niet met problematiek te maken heeft die strikt met de werkgelegenheid een relatie heeft. Dus je moet die mensen eigenlijk vanuit een veel breder verband ook benaderen. Dus mijn input zal zijn van: hou het echt klein en begin echt vanuit je bestand eigenlijk. Dat is lastig want je moet canvas. Je moet bij wijze van spreken per persoon gaan kijken van: hoe ziet de situatie eruit en wat kan ik er mee doen? Ik vond het overigens meevallen ook op regio niveau. Ik zag iets van 10.000 gevallen betref. Dat vind ik op zich nog redelijk weinig als ik kijk naar alle gemeenten. Maar ik zou daarmee beginnen in plaats van allerlei maatregelen klaar te zetten. Dus in die zin spreken mij actielijn 3 en 4, geloof ik uit uw verhaal, mij het meeste aan. En ook waarmee u begon, het initiatief. Ik heb het even opgeschreven. Wie ben ik? Waar wil ik heen en hoe kom ik daar? Dat klinkt heel simpel. Maar dat is wel eigenlijk de kern van het hele verhaal. En vandaaruit kan je de banen gaan zoeken en kijken van: waar zit nou die match? Ik ga er vanuit dat de mensen die daar mee bezig zijn de begeleiding ook doen. Ook een netwerk hebben waar ze uit kunnen putten. En wat de wethouder Calis zegt, eigenlijk is het knelpunt de mismatch tussen het huidige aanbod wat er is en zeg maar de mensen. Dus ik zal ook geen enkel initiatief ontplooiën om extra werkgelegenheid te creëren. Dat heeft geen zin. Ik zou vanuit die bestaande werkgelegenheid kijken van: hoe kan ik die match vinden? Want wat je vaak ziet. Ik noemde even de regionale ontwikkelingsmaatschappij, dat is prima. Maar die richten zich allemaal op innovatie. Dat is nou typisch een soort werkgelegenheid waar deze mensen nou net niet de competenties voor hebben om die banen in te vullen. Nou, de praktijk is dat het heel lastig is. Dus kort samengevat, hou het klein en kies echt voor die persoonsgerichte aanpak. Ik denk dat dat uiteindelijk het meest effectief is. En zoek daarin ook bewust de samenwerking met die partijen. Uitzendbureau is al genoemd. En

bemiddelingsbureaus, die zijn over het algemeen in staat om dat soort dingen goed en professioneel op te pakken.

De voorzitter: Wilt u hier nog op reageren?

Mevrouw Willems: Nou, ik denk dat het een korte samenvatting is van wat het plan wat er nu ligt. Want alles wat u zegt zit daar in. Dat zijn eigenlijk de aandachtspunten die de werkkamer met zoveel woorden heeft genoemd afgelopen vrijdag. Dus ik denk dat het er allemaal inzit, wat dat betreft.

De heer Van Midden: Ja maar, ik proef ook een beetje uit het verhaal van mevrouw Willems dat we in verband wel op deze lijn zitten. Maar de abstractie, om het even zo te zeggen, moet veel meer komen vanuit de regio. Waar wij veel meer naar het instrumentarium gekeken wordt wat je klaar zet om uiteindelijk dit probleem aan te pakken. Als ik het zo hoor hoe we dingen in HL verband aanpakken. Dan denk ik van: dat spreekt mij op zich aan. Daar zit die sterke persoonsgerichte aanpak ook heel duidelijk in.

Mevrouw Willems: Ja, zit erin. Ik denk alleen: het is heel erg versplinterd zeg maar in allemaal kleine deelplannetjes. Dat maakt het ook gelijk onoverzichtelijk om het te lezen.

De heer Van Midden: Ik was ook verrast door de stukken dat er geen enkele HBO opleiding in de regio meer is. Is dat zo? Ik heb zelf ooit op de HTS in Hilversum gezeten. Maar die is ook verdwenen.

De voorzitter: Heren, graag via de voorzitter.

De heer Van Midden: Maar dat hebben we niet meer. We hebben dus helemaal geen HBO meer in de regio?

De voorzitter: Mijnheer Calis.

De heer Calis: Ik wil nog een kleine kanttekening maken bij de opmerking van de heer Van Midden over de startende onderneming, dat dat een bepaald niveau zou zijn. Er zijn natuurlijk nu ook tal van nieuwe ondernemingen. Bijvoorbeeld, wat heel sterk in opkomst is, is die bezorgdiensten voor maaltijden. Maar elke startende onderneming, ik heb er ook een paar bezocht, die hebben ook chauffeurs nodig en schoonmakers. Dus dat genereert echt een heleboel banen. Ook in de sector waar wij het nu over hebben, die moeilijk aan het werk te helpen zijn. Dus ik heb daar grote verwachtingen van.

De voorzitter: Wilt u daar op reageren?

Mevrouw Van Hunnik: Nee, ik wou eigenlijk nog even reageren op het stuk zelf. Wij hebben vanmorgen. Dit stuk is onder andere voorbereid in het regionaal transitieteam. Waar iedere gemeente in is vertegenwoordigd. Wij hebben vanmorgen ook wel afgesproken dat we met de input die van alle gemeenten komen ook even een tekstschrijver naar het stuk laten kijken, omdat het toch wel een flink inderdaad moeilijk leesbaar omvangrijk stuk is. Dat ik dat zeg is misschien raar maar het is een iets te ambtelijk stuk misschien. En wat we ook gezegd hebben, het moet ook vooral voor werkgevers leesbaar zijn. Die moeten daar ook uit kunnen halen wat wij voor plannen hebben in de regio zeg maar.

De voorzitter: Ik denk dat dit een goede discussie over dit stuk was. Als voorzitter heb ik toch nog zelf een technisch punt in deze. Als ik mij niet vergis als je dit goed leest is dit een stuk over het werk wat zeg maar vroeger door Tomin gedaan werd. In dit hele stuk, 47 bladzijde, komt de naam Tomin helemaal niet voor. Zijn die niet geraadpleegd? Zijn die wel geraadpleegd? Maar die staan nergens in. UWV en alle anderen worden genoemd, ook in de laatste bladzijde welke instellingen. Daar staat niet bij Tomin. Ik denk dat die toch vrij veel ervaring hebben met deze doelgroep.

Mevrouw Van Hunnik: In het portefeuillehouders overleg is deze vraag ook gesteld. Eerlijk gezegd weet ik niet meer precies wat daar toen het antwoord op was. Maar ik heb de naam ook niet aangetroffen in het stuk. Daphne, misschien kan jij daar iets over zeggen.

Mevrouw Willems: Heel kort gezegd is Tomin niet opgenomen omdat Tomin nu vanuit de participatie wet beredeneert een inclusieve werkgever is als iedere ander. Wij doen zeker zaken met Tomin omdat ze inderdaad heel goed zijn voor een bepaalde doelgroep. De beschutte werkplekken worden ook bij Tomin gerealiseerd. Tomin is een mooi bedrijf, maar de ervaring leert wel dat als je bij Tomin gaat werken je vaak ook je hele leven bij Tomin werkt. Dat is niet per se slecht. Maar we willen ook dat mensen de wijde wereld in gaan zeg maar en zich echt ontwikkelen. Maar absoluut zijn er ook werkplekken bij Tomin die bezet worden, alleen niet exclusief. Dat is eigenlijk de reden dat we ze niet genoemd hebben in het stuk.

De voorzitter: Ik kon het niet nalaten dit punt te noemen. Dank u wel. Dank u wel voor uw presentatie. Ik denk dat dit moeilijke stuk, toch moeilijk leesbaar, heel helder geworden is.

De heer Van den Berg: Mijn buurman die zei iets, ik wil hem niet de woorden uit de mond halen, maar hij triggerde mij daar wel mee. En ik wil dat nog wel deelgenoot maken in dit gezelschap. Toen u net zei van: wij willen dat mensen eigenlijk niet alleen maar bij Tomin werken of blijven werken en dat hoeft niet per se slecht te zijn. Ze moeten ook de wijde wereld in. Daar zeiden wij eigenlijk allebei: maar deze mensen zijn vaak niet van de wijde wereld in. Die willen denk ik gewoon lekker in het Gooi blijven wonen. Die gaan hier niet weg. Want anders kunnen ze heus wel naar Groningen of een uithoek waar werk is. Dit zijn vaak mensen die toch gewoon in de buurt willen blijven. Dat wil ik wel opgemerkt hebben. Want dat maakt dus toch dat wij het werk hierheen moeten halen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik denk dat dit punt genoeg behandeld is. Dank u wel mevrouw Willems, nogmaals.

6. Raadsvoorstellen (2):

6.2 Zienswijze begrotingswijzigingen 1/2-2019 regio G&V

De voorzitter: En ik wil gaan naar 6.2, zienswijze begrotingswijziging 1&2-2019 van regio Gooi en Vechtstreek. Liberaal Laren, mag ik met u beginnen? Dit is 6.2, zienswijze begrotingswijzigingen 1&2-2019 regio Gooi en Vechtstreek, 2019 puntje 8.

De heer De Jong: Ja, wij hebben hier verder geen op en aanmerkingen over. Dat rijksvaccinatieprogramma en die educatie die worden ook gefinancierd. Dus we lopen ook geen financieel risico. Dus wij zijn het er helemaal mee eens.

De voorzitter: Oké. Het CDA.

De heer Van den Berg: Geen opmerkingen verder. Dank u wel.

De voorzitter: De VVD.

De heer Van Midden: Ja, toch twee vragen. Voornamelijk als het gaat om de kosten voor de Rijks vaccinatie. Want de heer De Jong merkte op, van Liberaal Laren, dat wij geen financieel risico hebben. Ja, ik vraag mij af hoe dat werkt. Als we kijken naar het tabelletje in de zienswijze dan staat er dat de begrotingswijziging voor vaccinatie 20.000 euro kosten uiteindelijk. En dat we besloten hebben om met een voorstel te komen om de wijziging budgetneutraal te verwerken. Als ik kijk verderop in de stukken naar het tabelletje zoals het bijgevoegd is, waarin het zeg maar verder uitgewerkt is, dan lijkt het net alsof Laren 20.000 euro meer

moet gaan betalen. Nou, dat is natuurlijk niet zo omdat er staat dat daar tegenover inkomsten zullen staan. Dus ik vroeg mij af: hoe werkt dat dan precies? Krijgen wij dan eerst een uitkering uit het gemeentefonds van 20.000 euro in dit geval? Krijgen we dan later zeg maar de rekening vanuit de regio gepresenteerd voor de kosten van uitvoering? Want in dat geval kan het betekenen dat we financieel risico lopen. Positief of negatief, want de kosten kunnen lager uitvallen of hoger uitvallen dan dat we zeg maar vanuit dit gemeentefonds hebben gekregen. Dus ik vroeg me af hoe dit precies werkt. En het tweede punt, er staat in het stuk dat de kosten gestegen zijn als gevolg van de kostprijs van de vaccinatie. Maar als ik kijk naar het tabelletje, dan zie ik een forse verhoging van de personeelskosten. Dat is ruim 30% van de totale kosten. Dus ik vraag mij af: wat is het nou. Zijn al die kosten nu onder personeelskosten gewoon gestopt, om het toch maar ergens zeg maar in het tabelletje goed te krijgen. Dus dat is niet duidelijk. Dus ik wil daar eigenlijk toch wel even een wat korte uitleg over.

De voorzitter: Mijnheer de wethouder, Calis.

De heer Calis: Het is precies zoals de heer Van Midden stelt. In de uitkering aan de gemeente zal een post verschijnen van plus 20.869 euro, om precies te zijn. En wij verwachten dat de heer Meuwese ons vanuit de regio een rekening zal sturen voor 20.869 euro. In dat overzicht van het staatje daar staat inderdaad alleen personeelskosten. Maar bij materiaal staat er 0. In de beargumentering staat daar dat met name de kosten van de injecties nogal zijn opgelopen voor de bof, mazelen, rode hond, difterie, tetanus, polio en het humane virus. Dus dat had ik eventjes erbij gezocht. Maar dat is te wijten aan de farmaceutische industrie.

De voorzitter: Dank u wel. D66.

De heer Van der Geest: Ja, wij hebben verder ook geen vragen hierover.

De voorzitter: Larens Behoud.

De heer Bogaers: Ook geen vragen.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zullen we deze doorlijden naar de raad.

6.3 Invulling opdracht regioambassadeurs periode 2018-2022

De voorzitter: 6.3, invulling opdracht regioambassadeurs periode 2018-2022. Het raadsvoorstel 2019 nummer 10. Regioambassadeur, heeft u hier nog aanvullingen op? Nee. Maar dat is onze enige regioambassadeur die hier aanwezig is.

De heer Bogaers: Ja, ik had nog een paar opmerkingen. Dat stuk gelezen hebbende blijft toch nog steeds vaag voor ons wat de rol van de ambassadeurs afgezet tegen die van de wethouders is in deze. Wellicht kunt u daar een toelichting op geven. Daarnaast is het zo dat het toch eigenlijk wel zaak is dat de gemeenteraden met name goed betrokken worden bij de besluitnamen uiteindelijk en bij het beleid. Ja, hoe kan dat dan tot stand gebracht worden? Want op die podia komen dus maar 40 tot 60 raadsleden van de ongeveer 170 in de regio. Dus hoe werkt dat dan? Dat is ons niet geheel duidelijk. Dus ja, er moet toch ook iets zijn van zeg maar daadkracht en doorzettingskracht. Dat alleen regel je niet door de aanwezigheid van ambassadeurs. Die heen en weer gaan en de informatie doorbrieven. De vraag blijft inderdaad nog eens van: hoe werkt dat dan precies in jullie ogen? Daar wil ik het heel even bij laten.

De voorzitter: Mevrouw de wethouder, wilt u dit beantwoorden?

Mevrouw Van Hunnik: Ik hoop dat ik u helder en duidelijk kan uitleggen. Er zijn verschillende documenten geweest waarin dit uiteengezet is, hoe het zit in de regio. Dat gaat dan eigenlijk om de governance en de

besluitvorming. De regio bestaat uit een algemeen bestuur en een dagelijks bestuur. In het algemeen bestuur zitten per gemeente een vertegenwoordiger. Dat is een wethouder en die wethouder die is voorzitter van het portefeuillehouders overleg. Dus wat dat betreft dus het punt van de wethouders. De regioambassadeurs zijn eigenlijk de linking pin vanuit de raad. Die voeden de raad vanuit de informatie die zij ontvangen op de regiopodia. Zij hebben verder geen speciale bevoegdheden. In dit document wordt nu iets helderder gemaakt wat de regioambassadeur zou kunnen. Maar hij heeft geen besluitvormende bevoegdheden, als dat de vraag is.

De heer Bogaers: Dat was de vraag niet helemaal. Dat was mij duidelijk. Want daarom gebruikte ik ook de term. Nou, in de praktijk blijkt dat er op het gebied van gemeenschappelijke regelingen en regio aangelegenheden eigenlijk hartelijk weinig gerapporteerd wordt. Dat behoeft dus versterking. Wij betwijfelen of de functie van ambassadeur ertoe bijdraagt om dat gemis op te heffen. Zou u ook genegen zijn te willen overwegen om een commissie in te stellen, waarbij je dus inderdaad rechtstreeks eigenlijk tussen wethouder en gemeenteraad, of commissies en gemeenteraad, in het verlengende daarvan, kunt communiceren wat er eigenlijk gebeurt. Dan is er ook veel meer tijd om de onderwerpen die over de tafel gaan uit te diepen.

De voorzitter: De regioambassadeur, kunt u daar op reageren? Mijnheer Hurink.

De heer Hurink: U vraagt nu om een commissie. Het leuke is dat wij in oktober volgens mij, toen de RSA begon te spelen, gevraagd hebben om een klankgroep. Daar was 1 aanmelding voor. Dus ik denk dat wat dat betreft de commissie niet zo veel zou toebrengen. Wat wij ook doen als regioambassadeur is de portefeuillehouders controleren of zij de dingen die in de regio worden besproken ook werkelijk in de raad brengen. Verder zijn we natuurlijk medewerker tussen de raad en de regio, en de regio en de raad.

Mevrouw Van Hunnik: Misschien nog in aanvulling hierop. De wethouder legt verantwoording af in de raad. Ook over hetgeen wat in de regio gebeurt. Dus in die zin is dat hetzelfde. En de besluitvorming die plaatsvindt in het portefeuillehouders overleg wordt altijd later nog herhaald door een besluit in het college. Dus wat dat betreft over de besluitvorming als zodanig.

De heer Bogaers: Ja, in onze beleving is dat dan niet. En zoals het hoort ofzo. Ik wil daar toch wel even op voegen. Laat dat dan ook gebeuren. Geef die informatie dan ook. Het blijft zo stil, vind ik. En elke keer gaat ze een ronde maken van informatie vanuit de regio, dan is er nauwelijks is. Ik vraag mij dan ook af: worden we dan voldoende betrokken ook in jullie zin. Van: krijgen jullie dan ook wel voldoende respons van de raad om jullie werk dan weer goed te doen als ambassadeurs.

De voorzitter: De heer Hurink.

De heer Hurink: Sinds juni ben ik geloof ik regioambassadeur. Ik heb vanuit de raad nog nooit een verzoek gehad om iets door te brengen naar de regio. Wat in de regio besproken wordt heb ik in de raadsvergaderingen altijd van de portefeuillehouder gehoord.

De heer De Jong: Mag ik een opmerking maken? Ik vind het een kleine beetje vreemd dat wij raadsleden als ambassadeur afvaardigen. Dat is niet in commissies besproken met bijvoorbeeld commissieleden. Want ik moet in die zin toegeven dat de heer Hurink en de heer Bogaers allebei dat doen, maar dat daar verder geen enkel raadslid zich heeft aangemeld om die regioambassadeurs rol te vervullen. Dat komt volgens mij gewoon omdat wij, specifiek staat er dat het alleen maar raadsleden mogen zijn toch? En niet commissieleden mogen zijn. Want ik denk dat als het commissieleden zouden mogen zijn, dan zou het misschien wel in breder verband een andere interesse kunnen hebben. Omdat het toch niet zo'n hele zware functie is, zou je dat misschien nog eens een keer met elkaar kunnen overwegen. Maar dat is maar zo'n losse opmerking. Want diegene die dat nu doen waardeer ik daar zeer voor.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van Midden.

De heer Van Midden: Ja, ik wou graag ook daar nog wat over zeggen. Ik moet eerlijk zeggen, ik heb met zeer veel belangstelling het essay gelezen van de raad van Almere. Ik vond het een leuk stuk om te lezen. En wat met name bij mij is blijven hangen is de vraag van: hoe breng ik de raad in de regio? Dat dat één van de belangrijkste zeg maar vraagstukken is. Als ik dan ijk naar de invulling van de rol van de regioambassadeur, dan heb ik eigenlijk 2 vragen op dit moment. Los van de notitie, als we kijken naar dit essay en met dit essay in gedachte, hoe kijken we dan tegen onze eigen ambitie van de regioambassadeur aan? En ten tweede, als je kijkt naar de notitie zelf. Op welke wijze zien we de vraag: hoe breng ik de raad in de regio, beantwoord in deze notitie?

De voorzitter: Wie mag ik daar het woord voor geven?

Mevrouw Van Hunnik: Ik vraag mij af wat ik daarover kan zeggen. Het is wel iets van de raad zelf. Dus de raad kan zelf vragen om meer informatie in de regio. Dus ik zou zeggen, neem contact op met de regioambassadeur en geef hem opdracht. Het is aan de raad.

De heer Van Midden: Ja, dat denk ik ook. Maar uiteindelijk begint het ook met zeg maar een ambitie die wij hebben bij de rol van die regioambassadeur. De heer Hurink zei het al. Ik heb het in onze fractie overlegd, een soort vereeuwigde postduif genoemd. Dus niks zeg maar ten nadele van het werk van de ambassadeurs. Maar het is een beetje heen en weer pendelen tussen wat in de regio gebeurd en wat er in de raad gebeurd en daar zoveel mogelijk aansluiting bij zoeken. Terwijl als ik kijk naar het essay, als je de regio serieus neemt, dan kijk je niet naar de dingen die zeg maar vanuit de regio naar jou toe komen, om daar wat mee te doen. Je gaat ook dingen inbrengen in de regio. De vraag die dan bij mij opkomt is dan: willen we dat? En als we dat willen, hoe kijken we dan tegen onze huidige ambitie van de regioambassadeurs aan? Zoals we hem nu ook vastleggen in deze notitie.

Mevrouw Van Hunnik: Nou, ik blijf herhalen dat dat echt iets van de raad is. Dus als die ambitie er is, dan kunnen jullie die vormgeven en in overleg met de regio.

De voorzitter: Mijnheer Calis.

De heer Calis: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Het is erg filosofisch zoals mijnheer Van Midden ook duidt. Hoe krijg je de regio in de raad in plaats van de raad in de regio. In het essay wordt ook gesteld dat de Europese samenwerking moet een integraal onderdeel zijn in het nationale denken. En anders onderstaat er laatdunkendheid. Die laatdunkendheid die wordt geëxploiteerd bijvoorbeeld door figuren als Jan Roos met een Ukraine referendum die zich afzet tegen Europa, Europese samenwerking. Een Europese wet die afgestemd wordt. Maar vanuit een niet aanvaarde dat wij echt integraal onderdeel vormen van de Europese samenwerking. Zo is Laren vervormt een integraal onderdeel van die regionale samenwerking. Wij zien vanavond met de voordracht van Igor Meuwese hoe de regio hier heel duidelijk naar het midden komt. Maar inderdaad, ik herhaal wat mijn collega mevrouw Van Hunnik zegt, het is in de eerste plaats aan de raad om te zeggen: hoe geven wij het ambassadeurschap vorm. En wat mijnheer Van den Berg signaleert is geen ander raadslid is naar voren gekomen. Dus hoe kunnen we die band versterken is zeker een duidelijke opgave waarvoor ik inderdaad ook vind dat het initiatief daarvoor ligt in de eerste plaats bij de raad.

De voorzitter: De heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Zijn we nog in de ronde bezig? Want de opmerking die ik wil maken die hebben daar wel verband mee, maar niet rechtstreeks op de heer Calis.

De voorzitter: Nee, ik zou het rondje willen maken. We waren het rondje bezig, toen kwam er een discussie over wat er gezegd werd. Dan krijgt u zo. Larens Behoud, niet. Liberaal Laren, niet. De heer Van den Berg. Nee, gelijk heeft u.

De heer Van den Berg: Ik voelde mij net eigenlijk wel aangesproken. Dat is ook goed om dat daarom te benoemen, dat wij 2 zeer gewaardeerde collega's hebben die die rol op zich nemen. Het is al allemaal ingewikkeld genoeg. Daarom dacht ik: ik ga 2 puntjes meegeven. Want die stellen wij zo meteen vast. Dat is bij 3.2. Bij het eerste bulletpoint staat regionale thema's en processen gelijktijdig agenderen op de verschillende raadsagenda's. Ik zou collega Hurink mee willen geven dat is een zeer lastige kwestie. Omdat al die raden allemaal in verschillende samenstellingen en verschillende vormen en zelfs nog in verschillende periodes bij elkaar komen. Dat houdt ook een beetje verband met het laatste bulletpoint van 3.4, afstemming voorgaande met de griffiers, fractievoorzitters en de portefeuillehouders. Daar staat het woord griffiers. Dat ik denk dat dit echt wel een. Als jullie op die punten iets willen als regioambassadeurs voor ons als Laren, dat daar de griffie vooral van ons heel nauw bij betrokken moet worden. Dat is geen gemakkelijke zaak. Dat is gewoon hartstikke lastig. Wij hebben dat bijvoorbeeld gezien met Hilversum, Gooische Meren en Laren toen we Crailo wilde kopen. Dat mag ik nu zeggen, dat is gelukt. Maar dat was heel ingewikkeld om dat allemaal bij elkaar te krijgen. Als je dan voor 7 gemeentes wil doen. Ik wil jullie alleen maar als tip meegeven: van die 2 punten, als wij dat zo meteen vaststellen, gaan wij jullie daar niet aan houden. Want dat is bijna onmogelijk om dat te lukken. Maar het is een mooie ambitie. Maar ik zou toch ook met een schuin oog naar de griffie willen kijken daarin. Dat zijn eigenlijk de twee welgemeende tips en nogmaals dank voor jullie inzet.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van den Berg. Ik wil daar als oud ambassadeur u antwoord doen. Dit was 4 jaar geleden ook al een heel zwaar punt. Toen hebben we de overleg van de griffies met de afvaardiging van de regioambassadeurs dit probleem voorgelegd. Ook die zouden er aan werken. Het is nog steeds een utopie om dat gedaan te krijgen. Want zoals wij de commissies kennen, kennen weer anderen andere soorten. Maar het dichter bij elkaar proberen te brengen van de raadsvergaderingen op dezelfde tijdstip zou wat amendementen en wat gemeenschappelijke raadsvoorstellen een stuk makkelijker maken. Maar er wordt aan gewerkt en het is steeds passeren.

De heer Van den Berg: Het is fijn dat de voorzitter het ondersteunt. Maar het ging mij er ook echt gewoon om wat de heer Hurink zegt. Ik zit pas sinds afgelopen voorjaar. Ik vind dat je dan ook gewoon iemand dat mee kan geven. Het staat er wel. Het wordt zo meteen wel vastgesteld.

De voorzitter: Het is wel onze taak. VVD.

Mevrouw Niekus: Ja, ik ben oud ambassadeur ook geweest. Ik ben ook bij de start geweest van de ambassadeurs. De heer Kastje ging langs alle gemeenteraden en die ging uitleggen inderdaad hoe we gezamenlijk tot een samenwerkingsovereenkomst konden komen in de regio. Er werden raadsleden voor gevraagd. De heer Van der Zwaan is ambassadeur geweest. Ik ben samen met de heer Van der Zwaan ambassadeur geweest. Wij hadden ook de commissies eigenlijk onder controle. Want we spraken wel samen af dat we ook naar de commissies gingen en daar ook de informatie deelden die we dan ook met de raad deelde. Dus dat zou een suggestie zijn aan de ambassadeurs. Om dat toch samen op te delen. En ook bij de commissies aanwezig te zijn. Om daar de mededelingen ook te doen. Vroeger was het een stroperig verhaal. De heer Van den Brink is ook ambassadeur geweest. Die heeft de eerste opzet meegenomen. Hij zei: ik stap eruit. Hij zei: ik vind het niks. Dat was een hele goede ambassadeur maar hij zei: het was veel te stroperig. Wat is dat een gedoe zeg. Dat gebabbel en leuk eten en een drankje erbij en wat doen we nou eigenlijk verder nog. Daarna ben ik ambassadeur geworden en ik moet zeggen: het was ook wel een beetje zo. Want het is ook een hele leuke club bij elkaar. Je leert als ambassadeur ook heel veel andere mensen in de regio kennen. Dat is heel leuk voor een ambassadeur. Het terugkoppelen naar de raad, daar moet nog

veel meer aan gebeuren. Ik merk inderdaad dat de raad ook vaak ook niet altijd luistert. Ook niet altijd op de hoogte wil zijn van wat er in de regio gebeurt. Op de Gooi en Vechtstreek site, website, staan alle data, staan alle informatie wanneer je daar heen kunt. Moet wel zeggen dat de podia ook heel slecht bezocht worden. Ik wil ook zeker alle raadsleden adviseren om naar de podia te gaan. Eigenlijk zijn die belangrijker nog dan de ambassadeurs. Wat ik en heel mooi plan vind, wat we aanstaande dinsdag doen, 5 februari. Dat is eigenlijk de topper. Want ik denk dat we daar naartoe moeten. De ambassadeurs veel minder vaak bij mekaar laten komen. Want het is wel gezellig maar het brengt niet zo heel veel. Ik moet zeggen de congressen waar ik afgelopen keer geweest ben is echt de topper. Dat moeten we uitbouwen tot iets groots. Want dan denk ik dat je de juiste informatie krijgt en dat juist iedereen dan aanwezig is. Dat komt misschien omdat het dan congres heet. Dat het dan een belangrijker woord is dan podia. Ik weet het niet. Maar in ieder geval complimenten daarvoor. Ook aan de Gooi en Vechtstreek. Want dat is echt iets waar we echt bij moeten zijn en uit moeten werken.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Hurink.

De heer Hurink: Ik wil nog wel even reageren op de regiopodia die gehouden worden in Bussum. Mijnheer zegt dat daar een man of 60 komt. Het zijn er wel meer, die er komen. Het is alleen jammer dat er vanuit Laren wat minder aandacht daarvoor is. Dus ik nodig u allen als commissieleden uit om naar de regiopodia te gaan. Dan nog even over het regiopodium wat het congres, wat plaatsvindt op 5 februari. De aanvang daarvan is half 6, als ik het goed heb. Geeft u zich daar voor op. Alle commissieleden en raadsleden zijn daar welkom. Kom daar. Dat gaat voornamelijk over de RSA. En daar komen een aantal hele goede sprekers. Dus u bent van harte welkom. Dan nog even over de gezelligheid van de regio ambassadeurs. Ja, het is gezellig. Ja, we eten vegetarisch. Ja, we hebben een drankje, yoghurt. Yoghurt, koffie en sinas is er geloof ik. Het is inderdaad gezellig. We hopen ook wel met grote regelmaat was concreets daaruit te krijgen.

De voorzitter: Dank u wel. Ik denk dat we dit punt voldoende behandeld hebben om het door te leiden naar de raad.

6.4 Initiatiefvoorstel CDA AED's in Laren

De voorzitter: Dan wil ik graag 6.4, initiatiefvoorstel CDA AED in Laren, voorstel 9. Mag ik de indiener het woord geven, toelichting.

Mevrouw Graafsma: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik wil allereerst beginnen met het college van B&W hartelijk te bedanken voor de reactie die zij hebben gegeven. Blijkt wel uit hoe voortvarend ze willen meedenken en de zaken willen aanpakken. Wij kunnen ons in grote lijnen wel vinden in dit voorstel. Echter hebben we nog wel een aantal opmerkingen en daarna ook nog wat vragen. In uw reactie schrijft u onder andere dat het risico dat er een opgeleide vrijwilliger in de buurt is, dat dat er altijd zal zijn. Ja, natuurlijk zal dat er altijd zijn. Maar het staat los van het feit dat ik de gemeente vraag om de regie te nemen en de logistiek er om te waarborgen. Dat heeft niet met de beschikbaarheid van een aantal vrijwilligers te maken. De gemeente mag zich nu heel erg verheugen over het feit dat de hartstichting en de BBV's en een aantal welwillende burgers het al zover hebben gebracht dat we op dit moment nog maar 1 AED tekort komen om heel Laren af te dekken. Met voldoende AED's in de buitenruimte. Mijn initiatiefvoorstel is er ook uit ontstaan dat heel veel burgers met mij, en ik dus zeker, vind de gemeente de taak heeft om de regie te nemen en de continuïteit van het bestaan van die AED's te waarborgen. De gemeente komt nu met een plan om te gaan samenwerken met een stichting Stan Global. Als ik op hun internetsite kijk wat zij doen en wat hun opzet is, dan denk ik: waarom zou je dat doen als je als gemeente zoveel tools al zelf hebt? Je hebt de communicatiekanalen. Je hebt mensen die een paar uur in de week daaraan kunnen besteden. Landelijk wordt er al heel erg gelobbyd voor het AED netwerk. Dus ik zie daar niet heel erg veel toegevoegde waarde in. Ook schrijft het college van B&W dat het in de wet publieke gezondheid nog niet is vastgesteld dat het een wettelijke taak van de gemeente is. Ik zou zeggen: nog niet. Ik heb namelijk bij de landelijke politiek dit

ook al aangekaart. Dat ik vind dat ze deze wet daar maar op moeten aanpassen. Wat mij ook een beetje, wat ik ook wil zeggen is dat het heel erg bij de burgers wordt gelegd en dat burgerparticipatie heel erg hoog in het vaandel staat. Dat de gemeente onder andere nu ontzettend veel dingen doet. En daarbij steunt en leunt op heel erg veel vrijwilligers. Of het echt zo is weet ik niet. Maar je kunt er denk ik wel vergif op innemen dat over 10-15 jaar er veel minder geleund kan worden op vrijwilligers. Ten eerste moeten de mensen veel langer werken. Dus mensen zijn al ouder en hebben dan op oudere leeftijd minder zin om te gaan vrijwilliger. Ik denk dat je daar zeker voor iets als zaken van leven of dood, die je daar niet voor in de toekomst op kan vastleggen. De gemeente is ook een stabiele factor. Is voor de mensen een aanspreekpunt wat bekend is. In dit hele verhaal, dit hele project, is er eigenlijk de enige stabiele factor. Daarom vind ik het ook belangrijk dat de gemeente dit oppakt en de continuïteit ook waarborgt. Dat er over 20 jaar nog steeds een complete dekking AED's in Laren hangen. Laren is ook al een heel eind op weg met de implementatie. Zoals ik net al zei: we hebben er nog maar 1 nodig om volledige dekking te krijgen. Daarom zou ik ook zeggen: als je ook al met Stan Global in zee gaat, zouden die eerste implementatie voor wat Laren betreft al een heel eind naar beneden kunnen. Want het meeste werk is al gedaan. Verder vind ik ook dat als er bijeenkomsten belegd gaan worden, eventueel door de Stan Global. Zou het dan mogelijk zijn om daar de brandweerkazerne als standaard onderkomen voor te gaan gebruiken? Dat idee haal ik ook al uit de zin uit hun eigen veiligheidsnota. De maatschappelijke benutting van brandweerkazernes uit te breiden. Dus wat dat betreft zou dat een hele mooie optie zijn. En dan had ik ook nog een paar vragen. Zijn er buiten de organisaties dan globaal ook andere organisaties benadert? Of is dit de enige waar de gemeente mee in gesprek is gegaan? Ik heb namelijk op internet gezien dat ze hier in de buurt nog helemaal niet opereren. Dat is allemaal nog veel verder weg. Dan zijn er nog wat kleine dingetjes. Dat als de gemeente bereid zou zijn om daar wat meer in te gaan doen, is de gemeente dan bereid om de kosten voor de energie voor welwillende burgers te vergoeden? Dat zal ongeveer 50-60 euro per jaar zijn. En is de gemeente bereid om, als de eerste afschrijvingstermijnen van de AED's die er nu zijn aflopen, om de AED's te vervangen. Zoveel kosten brengt dat niet met zich mee. De gemeente zou als grote partij ook met één vaste leverancier in zee kunnen gaan en daarmee kosten kunnen besparen. Lagere prijs kunnen bedingen, et cetera. Dus ja, de vraag is en blijft dus: is het college, de gemeente, als enige stabiele factor, dat blijf ik benadrukken, bereid in dit project de eindverantwoordelijkheid op zich te nemen? De continuïteit te waarborgen voor alle burgers. De mensen vinden dat echt heel belangrijk. Dat was nu is ook moet blijven. En is de gemeente bereid om in het geval van het wegvallen van de burgerlijke inmenging de taken zoveel mogelijk op zich te nemen? We hebben al ambtenaren veiligheid. Die zouden zich daar wat meer in kunnen profileren. Ik zou graag willen beëindigen met een leuk citaatje wat ik vandaag in de krant las met dank aan Nico Wegter. Voldoende stuurkracht houdt in dat de gemeente zijn wettelijke taken naar behoren vervult en liefst nog meer. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Alvorens een rondje te maken zal ik graag de wethouder de nota willen toelichten als mede de opmerkingen van mevrouw Graafsma meteen meeneemt.

Mevrouw Van Hunnik: Dat is een heel verhaal, dank. Maar een paar vragen, heel gedetailleerde vragen, volgens mij. Om maar te beginnen met het citaat van mijnheer Wegter, naar ik begrijp. Het betreft hier geen wettelijke taak en wij gaan verder dan onze wettelijke taak. Ons college heeft aangeboden omdat wij het doel onderschrijven, namelijk het zorgen voor een hart veilige gemeente. Wij hebben aangeboden om te faciliteren en te ondersteunen. En het probleem is niet zo zeer de kasten zelf, dat geeft u zelf ook aan. Die kunnen met gemak nog verkregen worden, het laatste. Ik heb begrepen dat de lions ook nog bereid zijn om eventueel bij te springen, los van de gift van 12.500 euro. Het gaat juist om het vinden van de burger hulpverleners, dus de vrijwilligers. En dat is nu juist hetgeen waar Stan Global in gespecialiseerd is. Zij kunnen voorzien in het netwerk, technisch gezien. En ook het onderhoud en de training van de mensen. Maar zij zorgen voor voldoende burger hulpverleners. Dat doen zij niet alleen nu, maar dat doen ze ook de komende 5 jaar. In die zin is uw vraag beantwoord. En hoe het over 5 jaar ervoor staat, dat weet niemand. Ik stel mij zo voor dat de technische ontwikkeling dan zover is dat er weer hele andere manieren zijn

gevonden om het dorp hartveilig te houden. Dan had u nog een aantal technische vragen, denk ik. De vraag over de deskundigheid van Stan Global heb ik denk ik beantwoord. U vroeg ook nog van: zijn er meer partijen die dit zouden kunnen doen? Ik heb wel iets gelezen. Ik heb zelf ook op internet gespeurd namelijk naar de vraag hoe andere gemeentes ermee omgaan. En of er wellicht gemeentes zijn die al die volledige verantwoordelijkheid, dus ook de eigendom van de kasten, et cetera, het gehele risico hebben overgenomen. Die heb ik niet kunnen vinden. Ik heb wel een organisatie gevonden die heet: hart veilig wonen. Maar ik geloof de gemeente Vorst die daar mee werkt. Of Bronckhorst. Maar alles is gebaseerd op vrijwilligers. Dus ik heb nergens anders iets kunnen vinden. Ook de hartstichting zelf gaat uit van vrijwilligers. Dus dat is denk ik niet iets wat anders zou kunnen worden. Ik denk dat dat ook de beste basis is. En ook uitgaat van burgerparticipatie en verantwoordelijkheid die wij graag zou dicht mogelijk bij de burgers houden. Dat is ook het uitgangspunt van de gemeente Laren. Dat staat ook in ons collegeprogramma. Dat willen we graag zo houden. En in de toekomst kunnen we natuurlijk niet kijken hoe het gaat met de vrijwilligers. De komende 5 jaar is dat in ieder geval geborgd. Even kijken. Dan had u een vraag over energiekosten. Daar heb ik het volgende over gevonden. De verbruikerskosten kunnen via de regionale ambulancevoorziening worden opgevraagd. Dus u krijgt daar een vergoeding voor, als je zelf de kosten daarvoor maakt. Daar is een speciaal budget voor vanuit het ministerie van VWS.

De voorzitter: Via de voorzitter, alstublieft. Gaat u gang mevrouw Graafsma.

Mevrouw Van Hunnik: Wat je wel hebt zijn de verzekeringen. Dat had u volgens mij ook. Die heeft u nu niet gesteld maar die heb ik wel van u gehoord. Daar ben je inderdaad wel zelf verantwoordelijk voor.

Mevrouw Graafsma: Nou, ik weet dit niet helemaal zeker. Maar ik heb vernomen van mensen dat dat onder je inboedelverzekering schijnt te vallen. Als die aan je huis hangt. Maar ik denk dat die kosten, waar u op doelt, bij die regionale, dat dat kosten zijn die gemaakt worden voor het opnieuw instellen van de AED als hij gebruikt is. Dat zijn niet de energiekosten.

Mevrouw Van Hunnik: Verbruikskosten.

Mevrouw Graafsma: Ja, verbruikskosten van de AED.

Mevrouw Van Hunnik: Dus die energiekosten kunnen vergoed worden.

Mevrouw Graafsma: Maar in het antwoord van het college van B&W wordt er onder meer gezegd dat er maar gebruik moet worden gemaakt van crowdfunding door de burgers om de kosten van de benodigde kosten die er nog zijn, om die af te dekken. Daar ben ik het dus helemaal niet mee eens. Ik vind dat absoluut geen taak voor burgers. We hoeven ook niet te crowdfunderen voor brandweerwagens en ambulances. Een AED is net zo'n tool bij leven en dood als een brandweerwagen en een ziekenwagen. Ik vind niet dat burgers voor dat soort kosten moeten gaan opdraaien.

Mevrouw Van Hunnik: Welke kosten doelt u dan op?

Mevrouw Graafsma: Voor het eventueel vervangen van de AED's in de toekomst. De kosten voor AED's die er eventueel nog tekort zouden komen. Ik wil gewoon dat in de toekomst dat dat gewoon door de overheid betaald gaat worden.

Mevrouw Van Hunnik: Daarvan heeft het college gezegd dat we dat niet bereid zijn om te doen.

Mevrouw Graafsma: Nee, dat vind ik heel jammer. Want zulke hoge kosten zijn het niet. Als je ziet wat er hier in de gemeente Laren allemaal voor leuke dingen bekostigt kunnen worden dan heeft dit voor mij toch iets meer prioriteit.

De voorzitter: Goed, VVD. Wie mag ik het woord geven?

Mevrouw Niekus: Ja, dank u voorzitter. Het is een heel mooi plan wat het CDA daar heeft voorgesteld. Ik vind dat de mensen eigen verantwoordelijkheid hebben. Je moet samen moet je iets gaan opzetten. Je kan niet alle verantwoordelijkheid bij de gemeente op het bord gooien. Mensen zijn best bereid om voor eigen veiligheid ook dingen te gaan doen. Als je al die prikkels wegneemt bij de inwoners, dan gebeurt er straks helemaal niks meer. Mensen moeten dat echt samen doen. Ik vind misschien wel. Het is misschien nog een leuk plan. Ik weet ook niet of dat uit te werken is. Die vrijwilligers die opgeleid moeten worden door Stan of die gezocht worden. Misschien is het aardig om met een sportraad nog eens te gaan babbelen. Om dan misschien de leerlingen, de cursusnemers, bij de eerste les eens een training te geven. Hoe ga je om met zo'n AED apparaat. Zodat de bevolking steeds meer weet van: hoe ga je daarmee om. Dan heb je toch de kinderen al op jonge leeftijd die mensen kunnen gaan helpen. Dat is ook participatie. Dank u wel.

De voorzitter: Wethouder, wilt u daar meteen op reageren?

Mevrouw Van Hunnik: Een leuke suggestie, dank.

De voorzitter: Neemt u mee. D66, de heer Van der Geest.

De heer Van der Geest: Ja, dank u wel voorzitter. Ik vind het wederom een lastig onderwerp voor de commissie omdat dit eigenlijk een politieke vraag is. Namelijk of het een overheidstaak is om te voorzien in dit hulpmiddel tegen hartstilstanden en zo. Omdat u er net ook al politiek op in bent gegaan wil ik dat ook wel even heel kort doen. Als D66, sociaal liberale partij, geloven wij in de kracht van mensen. Dus dat ze zelf van onderop dingen kunnen organiseren. Maar die moeten er wel voor zorgen dat dat op gelijke basis is. Het moet niet zo kunnen zijn dat de ene buurtpreventievereniging het wel regelt en de andere niet. Dan creëer je ongelijkheid in het dorp. Vanuit die politieke ideologie steunen wij dit voorstel. Maar dat is dus meer politiek en minder commissie gerelateerd eigenlijk. Het is maar de vraag hoe je er politiek in zit of je dit voorstel steunt of niet.

De voorzitter: In feiten zijn er twee voorstellen. Wat u zegt, het voorstel. Er is een voorstel en er is een tweede voorstel gekomen van het college. U zegt het voorstel. Welk voorstel steunt u?

De heer Van der Geest: Het voorstel van het CDA steunen wij dan.

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder.

Mevrouw Van Hunnik: Ja, ik wou nog een kleine reactie geven op hetgeen wat u zei over ongelijkheid in verschillende delen van het dorp wellicht. De bedoeling en de opdracht van Stan zou nou juist zijn om een dekkend netwerk te realiseren. Dat is de opdracht aan Stan. En daar zorgt de gemeente voor dan. Dat bekostigt de gemeente.

De heer Van der Geest: Voorzitter, mag ik nog een vraag stellen. De vraag aan de wethouder: er moet dan voor ingehuurd worden. Nou goed, wij hebben wel een eigen gemeente. Wat ook door mijn collega in het voorstel is aangehaald, we hebben een belapparaat. Er zitten al veiligheidsmedewerkers. We hebben al een brandweer. Als je daar de kracht in zoekt. Dan zou het de uitdaging kunnen zijn om dit in eigen huis te zoeken en niet bij een externe te beleggen. Vandaar nog even de vraag aan de wethouder waarom dat zeg maar ondergesneeuwd blijft in het voorstel zoals het college dat ziet.

Mevrouw Van Hunnik: Het is zo dat als de gemeente dat op zich zou nemen, dan zou de gemeente, die niet over de deskundigheid beschikt om dit zelf te kunnen doen. Overigens heel duidelijk, zou zelf Stan Global ook inschakelen om het te realiseren. Dus in die zin helpt het niet.

De voorzitter: Dank u wel. Larens Behoud.

De heer Bogaers: Ja, dank u wel voorzitter. Het is een heel mooi plan. We zijn ook blij dat het door het CDA aangekaart is. Alleen wij volgen toch ook het college in hun antwoord. De stichting Stan klinkt ons professioneel in de oren dus ik denk dat we daar gewoon mee in zee moeten gaan. Ik had ook begrepen dat dat in Blaricum. Dat Blaricum daar ook al mee in zee ging. Omdat mevrouw Graafsma het had over het feit dat Global niet hier in de buurt opereerde.

Mevrouw Van Hunnik: Dat klopt inderdaad. Maar dat is nog van heel recente datum. Dat is geloof ik voor deze week besloten. Die zijn inderdaad vanaf deze week actief. Wij vonden het ook wel belangrijk om met het buurtdorp dezelfde regeling in te stellen. Als je burens 500 meter verderop wonen een totaal andere regeling hebben, dat vonden we eigenlijk een beetje onzinnig.

De voorzitter: Dank u wel. Liberaal Laren, de heer De Jong.

De heer De Jong: Ja, wij vinden het prima dat bewoners deze initiatieven nemen en dat dat in buurten gebeurd. Dan zal je toch zien dat het in de ene buurt wel goed gaat en in de andere niet. Dus wij zijn het er eigenlijk wel mee eens dat de gemeente zou moeten gaan coördineren. Ik begrijp dat ze dat aan dat bureau Stan willen uitbesteden. Maar uitbesteden houdt in dat je ook verantwoordelijkheid houdt als jij dat betaald en in de gaten houdt. Dan gaan er dingen mis. Zal je toch als gemeente daar naar moeten ingrijpen omdat jij gewoon daar uiteindelijk dan die verantwoordelijkheid genomen heeft. Ik begrijp ook buurtpreventieverenigingen zien het ook niet zitten om die verantwoordelijkheid te nemen. Vinden zij ook niet tot hun taak behoren. In ieder geval de meeste niet. Dus ik denk om ongelukken in de toekomst te voorkomen met nare gevolgen, dat je er haast niet omheen kan dat de gemeente gewoon zijn verantwoordelijkheid daarin zou moeten nemen. En zo niet, dan zou je het misschien bij GGD's moeten leggen. Maar je zal toch iets moeten doen. Want als door dit soort gevallen mensen overlijden zal er toch iets moeten gebeuren. Je kan dat niet bij die individu leggen die dat wil doen en op begeven moment niet aanwezig is waardoor er iets mis gaat. Dus ja, helaas zien wij geen andere mogelijkheid en vinden ook dat in dit geval. Wij achten de kans heel groot in de toekomst dat dat dan toch ook uiteindelijke, als er straks een aantal zaken in Nederland gebeuren die niet goed gaan, dat het toch bij de gemeente gelegd gaat worden. En waarom nemen wij dan nu niet het initiatief om het uit onszelf te doen? Dus wij staan volledig achter dit voorstel van het CDA.

De voorzitter: Wethouder.

Mevrouw Van Hunnik: Ja, ik herhaal nog een keer dat wij altijd afhankelijk zullen blijven van vrijwilligers. Dus ook als de gemeente het op zich neemt, dan nog moeten er op één of andere manier gezorgd worden voor de noodzakelijke vrijwilligers. Ik geloof dat dat er 161 zijn voor ons dorp. Het maakt niet uit of we het uitbesteden of we het zelf zouden doen. Tenzij u verlangt dat de ambtenaren zelf de hulp gaan verlenen.

De heer De Jong: Nee, wij vinden niet dat de ambtenaren het zelf zouden moeten doen. Pas in uiterste instantie als dat voorgeschreven gaat worden. Wij vinden dat dat vrijwilligers doen prima. Maar er zal toch coördinatie moeten plaatsvinden daarin. Daar zien wij toch geen andere oplossing dan dat de gemeente dat doet. Maar de gemeente is niet verantwoordelijk als er wat gebeurd doordat een vrijwilliger er niet is. Dat begrijp ik ook donders goed. Maar er zal toch iemand verantwoordelijkheid moeten nemen om in te grijpen. En als het niet goed loopt, dat er toch voorstellen komen. Dat er iets gebeurt.

Mevrouw Van Hunnik: Ik wil het nog één keer herhalen dat de gemeente de verantwoordelijkheid neemt. Namelijk door het inschakelen van Stan Global. Daarmee zorgen we voor de veiligheid en de garantie dat er een netwerk komt. Omdat Stan Global zorgt voor de noodzakelijke vrijwilligers. En op iedere plek in het dorp.

De heer De Jong: Maar dat kunt u niet garanderen. Als Stan Global fouten maakt. U kunt niet garanderen dat dat altijd 100% goed gaat.

Mevrouw Van Hunnik: Dat kunnen wij als college niet garanderen.

De heer Bogaers: Nog een aanvullende naar aanleiding van het debat tussen buurman De Jong van Liberaal Laren en de wethouder. Een hele andere invalshoek is dat het mij wel verwondert dat wij in een gemeenschap leven, een gemeente. Overal grote betrokkenheid. Maar dat we nou de vrijwilligers die de afgelopen jaren in de buurtpreventieverenigingen die het hebben opgestart. Daar nu een commercieel bedrijf tussen zetten. Terwijl daar voor de gemeente, voor de gemeenschap, volgens mij een hele mooie binding ligt als gemeente om juist hier een rol in te spelen. Dat is natuurlijk ook de basis van het voorstel en wat door meerdere hier ondersteunt wordt. Maar om een wel of niet spelletje te voorkomen denk ik dat het goed is dat u het rondje afmaakt in ieder geval. Heb ik nog wel een laatste vraag aan de voorzitter. U zegt: er zijn twee voorstellen. Dat moet u dan nog even aan mij uitleggen. Er is een voorstel en daar is dan een reactie op van het college.

De voorzitter: Dat lees je als wat je als een soort amendement kan bekijken.

De heer Bogaers: Ja, maar dat is niet een tweede voorstel.

De voorzitter: Nee, maar goed. Er wordt gezegd een voorstel. Het college komt met een uitgangspunt hetzelfde. Maar de oplossing, een ander voorstel dan. Dat bedoelde ik met een tweede voorstel.

De heer Bogaers: Ja, maar voor de goede aanduiding. Want de heer Van der Geest had het niet heel. Er is een voorstel en dan is er een reactie op dat voorstel. U zei tegen mijn collega dat er twee voorstellen waren.

De voorzitter: Nou, ik zie dat als een voorstel. Het college komt met een voorstel om het probleem anders op te lossen. Ik wil eigenlijk deze discussie sluiten. Het is geleidelijk een politieke kwestie. Het is geen technische meer. Die hebben we uit behandeld. Wat we nu aan het doen zijn is een politieke kwestie en die hoort hier niet. U had nog 1 opmerking?

Mevrouw Van Hunnik: Ik wou zeggen dat het stuk van het college heet formeel een opinie. Dat is een inhoudelijke reactie op het voorstel, het initiatiefvoorstel. Alstublieft.

Mevrouw Graafsma: Als ik nog even twee opmerkingen mag maken.

De voorzitter: Technisch, maar geen politieke.

Mevrouw Graafsma: Ik wil even benadrukken dat buurtpreventieverenigingen in Laren nu heel goed vertegenwoordigd zijn. Wat dat betreft is bijna heel Laren afgedekt. Maar dat binnen het koepeloverleg van de buurtpreventieverenigingen af en toe al best discussie ontstaat of wij over een aantal jaren nog wel net zoveel bestaansrecht hebben als nu. Dus wat dat betreft is de continuïteit ook niet gewaarborgd. Ik blijf zeggen dat de logistiek en het werven van vrijwilligers en dat soort dingen los staat van de verantwoordelijkheid en de regie die de gemeente of wie dan ook op zich moet nemen.

De voorzitter: Dank u wel. Waarvan akte. Volgende week gaan we verder onder een andere voorzitter.

6.5 Vaststelling Integraal Veiligheidsplan 2019-2022

De voorzitter: Ik zou nu graag naar punt 6.5. U verlaat de vergadering. Mevrouw Gozen, welkom. Is echt een politieke discussie. Ik zou graag willen doorgaan met punt 6.5, vaststelling integraal veiligheidsplan

2019-2022. De portefeuillehouder, onze burgemeester, aanwezig. Wilt u dit eerst toelichten of meteen behandeling? Of wilt u het eerst even toelichten?

Mevrouw Kruisinga: Ik denk dat er niet zoveel toe te lichten valt, anders dat het een systematiek is die ons ook is opgelegd om uit te voeren. Een integraal veiligheidsplan. Daarin heb je geen keus. Maar het is het handvat wat uiteindelijk leidt tot een aantal uitvoeringsmogelijkheden die je hebt. En als je het niet zou aannemen, dan kun je er ook niet naar handelen. Dat is het enige wat ik op zou willen merken.

De voorzitter: Liberaal Laren, mag ik met u beginnen? Het raadsvoorstel.

De heer De Jong: Wij kunnen ons volledig vinden in dit voorstel. We krijgen het ieder jaar en van jaar op jaar zie je dat er het ene jaar criminaliteit toeneemt, het andere jaar weer wat afneemt. Dat er door betrokken instanties hard aan gewerkt wordt. Dat ze alle mogelijke moeite doen om allerlei zaken omlaag te krijgen. Dus wij kunnen ons hier volledig in vinden.

De voorzitter: Dank u wel. CDA, de heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Wij willen de burgemeester als portefeuillehouder danken voor haar korte heldere uitleg in enkele zinnen en zijn het hier mee eens.

De voorzitter: Dank u wel. VVD, mevrouw Roos.

Mevrouw Roos: Ja, allereerst natuurlijk ook bedankt voor een mooi integraal plan. Ik heb wel een paar vragen. Dat is eigenlijk met name dat het ook nog wat abstract is. Nou hoor ik u zeggen dat het nog uitgewerkt moet worden. Maar wat opvalt is dat er bijvoorbeeld. Ik moet heel even kijken op mijn lijstje wat ik nou had. Net als verleden jaar komt ook de integraliteit wordt aangehaald. En de eigen verantwoordelijkheid. Maar bijvoorbeeld ook de grootste ergernissen. Hard rijden en de hondenpoep. Dat vind ik eigenlijk voor de rest ook niet meer terug. Nou is eind december ook het actieplan van de BOA's uitgekomen of bekend gemaakt. Dat vond ik eigenlijk weinig ambitieus. Dus dat wil ik eigenlijk meegeven van: is er ook resultaat bekend van het handhaven op deze gebieden? Want we vinden wel allemaal politiecijfers maar eigenlijk geen cijfers over handhaving. Verder zie ik dat de grootste stijgers, dat zijn bedreiging, vernieling, plus 88%. Fietsendiefstal en winkeldiefstal. Die worden eigenlijk ook met die grootste ergernissen niet genoemd, in de speerpunten. Verder had ik eigenlijk een opmerking dat ik de tabellen soms wat verwarrend vind. Het vorige plan liep van 2015 tot 2018 en zo ook de cijfers van het RVS. Maar sommige tabellen die halen in één keer 2013 aan. Ik vroeg mij af: waar komt dat jaar vandaan? Dan heb ik nog het behoud van de politiepost staat erin. Hartstikke mooi. Ik vroeg mij alleen wel af. Want het bureautje dat is in openstelling terug gelopen. Dat is hartstikke goed, want we willen de wijkagent natuurlijk niet statisch aan het bureau. Maar is er ruimte voor een politie pop-up? Een pop-up. Dat is in Blaricum ook. Dat de wijkagenten bijvoorbeeld met de BOA's of andere organisaties de wijk ingaan en dat burgers daar dan aan kunnen lopen met hun vragen. Verder had ik nog. Er staat op pagina 8, punt 8.8, daar staat dat het convenant met de particuliere beveiliging, dat loopt af op 31 december 2019. Ik vroeg mij af, want een particulier beveiligingsbedrijf wordt ook ingezet op de trend analyse. Ik vroeg mij af van: stel dat het convenant niet verlengt wordt. Is er nagedacht over de risico's? En brengt dat ook risico's met zich mee als zij bepaalde taken dus niet meer oppakken? Verder had ik nog dat er staat bij risicovolle horeca. Ik vroeg mij af: wat is nou risicovolle horeca en zou dat niet standaard kunnen in Laren? En tot slot heb ik nog één vraag. Er staat op pagina 18, gaat het over cameratoezicht. Er staat dat dat weer onderzocht gaat worden en volgens mij loopt dit onderwerp al een tijdje. Nu zijn natuurlijk wel de woninginbraken gedaald, gelukkig. Alleen. En ik weet dat voor cameratoezicht, daar zijn geweldsincidenten voor nodig. Maar vallen bedreigingen en vernielingen bijvoorbeeld onder geweldsincidenten? Dus met andere woorden, hebben we genoeg om cameratoezicht te hebben in het dorp? En stel, als we dan niet genoeg hebben. Loopt er nog

een convenant voor de camera's die we hebben en zijn die dan te vervangen voor nieuwe camera's met een betere beeld kwaliteit? Dat was het.

De voorzitter: Dat was het? Dank u wel. Mevrouw de portefeuillehouder.

Mevrouw Kruisinga: Nou, ik verwees al naar de systematiek integraal veiligheidsplan. Dat vraagt ook om een uitwerking. Die gaat ook komen op onderdelen. Dus in die zin is het een abstractie omdat je prioriteiten kiest waarmee je in overeenstemming met wat ook de politie heeft aangegeven. Het is een systematiek die begint in de regio met 39 gemeenten. Daarin worden prioriteiten vastgesteld. Daarin is duidelijk wat de politieorganisatie haar mankracht op inzet. Dat is dus, als het gaat om de regio, die 39 gemeenten midden Nederland, georganiseerde ondermijnende criminaliteit. Effectieve verbinding, veiligheid en zorg. Hetgeen u terug zult vinden. En cyberveiligheid. Die eerste 2 vind u terug, die derde niet. Omdat dat niet lokaal kan worden aangepakt maar regionaal zal worden aangepakt. En vervolgens is dan de systematiek dat je lokaal en district prioriteiten gaat noemen. Die hebben wij hierin uitgebreid ten opzichte van het regionale. Dat is de eerste aanzet om met plannen te kunnen komen die gefinancierd worden. Want heb ik dit plan niet, dan kan ik de plannen die daarbij horen niet maken en daarin zit de concretisering. Daar heeft u gelijk in. Het is een abstractie. Dat klopt. De eigen verantwoordelijkheid wordt genoemd omdat als het gaat om. Neem nou de woninginbraken, dan hebben mensen ook hun eigen verantwoordelijkheid als het gaat om te voorkomen dat. Goed hang en sluitwerk en dergelijke en niet onnozel doen en duidelijk maken dat je op vakantie bent voor een lange tijd. Ik bedoel, dat bedoelen wij met eigen verantwoordelijkheid. Wat duidelijk is, is dat wij niet meer patrouilles politie langs krijgen die dat voorkomen. Dus er ligt ook een verantwoordelijkheid bij de inwoners zelf. Dan gaat het om wat noemen de mensen hier als een grote last. Dan wordt de hondenpoep en het hard rijden genoemd. Dat komt inderdaad weer terug in het BOA plan, zal ik maar zeggen. Het uitvoeringsplan. Minder in hier. Hier gaat het om de prioriteiten die je bespreekt met als je straks aan tafel zit. Elke 3 weken zit ik om de tafel met de politie. Dan bespreek je dus wat hier in staat. En dat spitst zich hier vaak toe op woninginbraken, autodiefstal, jeugdoverlast. Daar komt het onderwerp niet aan de orde. Dan gaat het erom, ga je wat gecoördineerder inzetten. Het feit dat je nu meer BOA's hebt met de politie inzet. Dat is iets wat inderdaad nu kan veranderen in vergelijking met het verleden waar hier sprake was van 1 BOA. Daar kan je niet veel aan vragen zal ik maar zeggen. Maar nu als er evenementen zijn, dan is het wel de bedoeling dat je met politie en BOA's spreekt over wat zijn de risico's en hoe is de inzet geregeld. Omdat je in zijn algemeenheid niet meer politie inzet krijgt dan die je hebt en dat wat op afroep beschikbaar is. Overigens hebben wij in de regio met elkaar vastgesteld dat er een nieuwe fenomeen is. Dat er een evenement is, dat heeft zich in Bussum voorgedaan. Dat heeft zich in Huizen voorgedaan. Dat opeens een groep van 30 jongeren komt met niet andere inzet dan heibel te maken. Dat is een nieuw iets wat ons niet overkomen is in Laren. Waarvan je kunt zeggen: dat is niet uit te sluiten. Dus wij hebben ons als district hebben we afgesproken met elkaar als burgemeesters van: wij gaan eens goed naar onze evenementen kijken. Wij zullen ook in de toekomst rekening moeten houden met het feit dat wat zich in Bussum heeft voorgedaan met de kermis, om maar iets te noemen. Waar dus 40 man personeel van de politie voor nodig was om het weer de kop in te drukken. En wat wij kunnen doen om zulke situaties te voorkomen. U had het over de cijfers van de handhaving. Daar kan ik op dit moment geen cijfers van geven. Dat zou ik moeten vragen. Ook met de portefeuillehouder handhaving overleggen. U weet dat dat gescheiden is in dit college. Handhaving ten opzichte van openbare orde en veiligheid. De tabellen heeft u een vraag over. Van hoe komt het dat. Het lastige was met de tabellen, dat probleem had ik ook, dat was op pagina 7. Ik weet niet of u dat bedoelde. Maar toen wij het integraal veiligheidsplan maakte hadden wij nog niet de cijfers van het hele jaar 2018. Wat we toen zijn gaan doen is een vergelijking maken van de halve jaren 2015 tot en met 2018. Om vergelijkbare cijfers te hebben. Om daar onder de tabel op te nemen van de politiecijfers zoals die bekend waren van Laren in de periode januari-december 2014 tot 2017. Dat was gewoon even een keuze die we moesten maken om de cijfers vergelijkbaar te maken. Het behoud van de politiepost. Dat is de inzet. Maar hoe kan je de politiepost? De brandweerkazerne is ook in een ander, op een ander, moment genoemd van:

hoe kun je dat wat je hier tot je beschikking hebt ook meer gebruiken. Het voorstel van de pop-up en de wijkagenten in relatie met BOA's vind ik een prima voorstel. Ik vind dat ook tot de uitwerking zou kunnen behoren om dat te doen. Wat u ook merkt is dat steeds meer ook genoemd wordt de wijkgerichte aanpak. Dus dat je heel gericht bent op specifieke wijken. Dat je dat nadrukkelijker doet. Er is een vraag gesteld over de particuliere beveiliging. Het convenant loopt inderdaad af. Het is een aanvullend iets wat we in Laren hebben gedaan. Toen we ook weinig BOA's hadden en ook de politie gewoon het feit ligt er. Dat we 2 wijkagenten hebben. En dat is de vaste bezetting. En uiteraard is er als er een incident voordoet altijd de politie die aan komt rijden, waar dan ook vandaan. Het is wel de bedoeling dat we inderdaad de particuliere beveiligingsconvenant zullen voortzetten. Want bij de woninginbraken is dat toch een effectief middel gebleken. Het zichtbare en het afdaan op een aantal incidenten. Ze zijn bijvoorbeeld ook ingezet met vuurwerk. Dat was één van de voorbeelden. Dus dat is wel de bedoeling. Dan alle horeca bibobben. Als het aan mij ligt wordt alle nieuwe te vestigen horeca gebibobt. Of er moet geen enkele aanleiding zijn omdat het ook duidelijk is waar het geld vandaan komt en hoe het tot stand is gekomen. Soms is dat zo. Dan zou bibob niet hoeven. Ik ben het instrument bibob en een goede toepassing daarvan, ben ik een groot voorstander. Ook in relatie tot de ondermijnende activiteiten en de ondermijning waarvan sprake kan zijn en waarvan voor Laren duidelijk is dat ondermijning wordt regionaal aangepakt. Maar een aandachtspunt voor Laren is bijvoorbeeld toch horeca. Dat vraagt dus inderdaad ook om een aanpak. En ook om het bibobben. Als er een nieuwe vestiging is of er een wijziging van vestigingen zit aan te komen. Het cameratoezicht. Dat is een mooie. Ik denk dat u de spijker op de kop slaat. Wij zijn al ver gevorderd met het praten over de cameratoezicht. Het is een politieke wens die ook in het collegeakkoord staat. Dat zult u niet zien in de andere integrale veiligheidsplannen. Dus specifiek voor Laren. Maar dat is zomaar niet geregeld natuurlijk. Technisch kun je alles regelen. Maar de gemeente die dan die verantwoordelijkheid naar zich toe trekt heeft geen opsporingsbevoegdheid. Dus als het gaat om de data die je verzamelt, die kun je beperkt gebruiken. Maar dan nog zou je kunnen beslissen om het te doen. Om preventieve redenen. Dan zal de proportionaliteit moeten blijken. Dat is wat u ook noemt. Is dat wat in Laren gebeurd aanleiding voldoende dat er wordt toegestaan dat wij cameratoezicht hebben. En dat onderzoek vindt op dit moment plaats. Dus in dat stadium zitten we als het gaat om die paragraaf cameratoezicht. Ik denk dat ik de beantwoording heb gedaan.

De voorzitter: Dank u wel. D66, wie van de 2?

De heer Van der Geest: Wie van D66? Ja, dank u wel voorzitter. Wat ons betreft kan dat plan door. Wel met de volgende opmerkingen en vragen. Op pagina 9 gaat het over verwarde personen. Dat zou in de toekomst alleen maar door toenemen omdat er steeds minder mensen opgenomen worden. Dus iemand met psychische nood zal dan ook veel vaker in de thuissituatie zitten met alle gevolgen van dien. De vraag is, is dat dan. Omdat in de uitwerking ook in die zin op te nemen en maatregelen te treffen die dan passend zijn indien dat vaker zich voordoet. Dan hebben we een vraag over rampen. Als rampen zich op de A1 of A27 voltrekken, is dat dan ook een gemeentelijke verantwoordelijkheid? Of is dat van Rijkswegen? Is dat in de regio geregeld? Dat is een vraag. Wat zeg je?

De voorzitter: Goed zo. Mijnheer Calis.

De heer Calis: Aansluitend op de vraag rondom het cameratoezicht. We zijn daar dus ook al een hele tijd mee bezig. Misschien ook om zelf tot resultaten te komen. Bevelen wij in ieder geval aan om daar nou eens een plandatum in op te nemen. Van wanneer is het nou klaar. Wanneer zijn we dan. Ondertussen zijn die dingen aan vervanging toe. Eerdaags zullen ze er mee uitscheiden. Dan hebben we dus ook niks meer. Het is wel handig om daar toch ook weer stappen in te zetten. Ja, verkeer wordt wel in het plan genoemd maar het is nog niet uitgewerkt. Daar zijn natuurlijk heel veel aspecten zitten daar aan vast. Snel hier gevaarlijke stoffen, noem maar op. Het verzoek is om dat inderdaad concreet aan te geven van wat dat dan is. En als laatste hebben wij in ieder geval nog de vraag voor zover zich industrie over de bedrijven. Die zich op

Larense grond bevinden en een risico kunnen vormen. Is dat in kaart gebracht? Is dat ook in te zien voor de burgers? Want die mag natuurlijk best wel weten wat er zich afspeelt in zijn omgeving.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw de burgemeester.

Mevrouw Kruisinga: De verwarde personen die noemt u. Dat is inderdaad een hoofdstuk apart. Ook in Laren doet zich dat voor. Dat heeft verschillende vormen. Dat heeft een vorm van overlast, burenoverlast bijvoorbeeld. En het lastige is dat je daar, om dat aan te kunnen pakken, een vrij lange adem nodig hebt. U geeft terecht aan dat de GGZ is in deze regio terug gegaan van geloof ik 800 bedden naar 200. Dat heet dan voor een deel de vermaatschappelijking van de zorg. Maar dat betekent dat de mensen die vroeger misschien opgenomen zouden zijn onder ons zijn. Met gevolgen. Niet altijd. Niet per se. Maar het doet zich wel voor. En voor dat je kunt komen tot het gedwongen opnemen van iemand. Of iemand verleiden tot aanvaarden van hulp. Dan moet je heel veel gedaan hebben. Dat is een hele lastige. Het doet zich wel voor. Er zijn ook momenten geweest dat ik als burgemeester inderdaad als de gedwongen opname daar toestemming voor moet geven. Dan heeft er zich al heel veel voorgedaan. Daar hangen allemaal protocollen aan. En in bewaring stelling kan ook, maar daar zijn veel voorwaarden aan verbonden. Voor de politie is dit ook echt een dilemma. Want het hoort bij de GGZ thuis maar de politie wordt als eerste geconfronteerd als er sprake is van verwarde personen. Het is echt wel een onderwerp dat ook in Laren speelt. Niet op een schaal als in grote steden. Maar het is hier ook eerder opgemerkt en benoemd en bij mij bekend gemaakt. Ik kan nooit op individuele gevallen ingaan. Dat geef ik elke keer opnieuw aan. Maar het heeft wel degelijk de aandacht. Maar het blijft een heel lastig thema dat ook verder haast niet uit te werken is. Anders dan dat we hier werken met persoonsgebonden aanpak op het moment dat het zich voordoet, manifesteert. Dan merk je van welke lange adem je met elkaar nodig hebt om dit aan te pakken. We hebben natuurlijk ook het veiligheidshuis wat zorg en veiligheid is. Dat is nu volop in ontwikkeling. Dat daarbij kan helpen. Dan schaal je het op en dan heb je ook meer partijen om tafel om het aan te pakken. U noemt de rampen bestrijding. De A1 A27. Het hangt er gewoon vanaf wat de ramp is en hoe het opgeschaald wordt. Daar zijn verschillende niveaus in. Je bent denk ik heel snel dat het opgeschaald wordt op het niveau, als het op de A1-A27 is, van een regio. Hangt het er ook weer net vanaf welk deel van de weg het is. Of het de kant Amersfoort op gaat, zal ik maar zeggen, of de kant van Hilversum of anderszins. Het cameratoezicht heeft u genoemd. Het feit dat wij camera's hebben en dat die aan onderhoud toe zijn of aan vervanging. Dat is juist onderdeel van die aanpak cameratoezicht. Dus dat we weten dat we camera's hebben die verouderd zijn. Maar het is de vraag, dat heb ik net aangegeven, of je weer tot vervanging overgaat en onder welke condities dat kan. Omdat wij die opsporingsbevoegdheid niet hebben. En omdat het ook de vraag is of het ons wordt toegestaan gelet op hoe het er hier voor staat in Laren als het gaat om geweld enzovoort. Verkeer is geen onderdeel van het integraal veiligheidsplan. Dat hoort niet bij de systematiek. U noemt ook de industrie. Ik kan mij ook vergissen. Ik ben ook maar een waarnemend burgemeester. Maar de industriële activiteiten heb ik nog niet in Laren opgemerkt. Of ben ik nou helemaal verkeerd? Wat ik altijd als voor rampenbestrijding en voor bijzondere aandacht voor mij is. Waar ik altijd aan denk van: stel dat hier. De verzorgingshuizen, dat vind ik een punt wat bijzonder is ook hier in Laren. Waar wij vrij grote zorgvoorzieningen hebben. Maar industrie, nee.

De voorzitter: Gaat uw gang, ja.

De heer De Jong: Twee dingen. Wat betreft het cameratoezicht vroeg ik om een datum waarop dat klaar is. Daar heeft u nog geen antwoord op gegeven. En voor wat betreft het laatste, rampen en bedrijven, dan gaat het ook om werken met gevaarlijke stoffen en dat soort dingen. Het is een vraag aan u. U heeft daar nu even zo geen beeld van. U kunt ook niet zeggen dat dat niet zo is.

Mevrouw Krusinga: Nee, wij oefenen daar ook op. Maar het is bijna altijd, dat vinden wij in de oefening. Wanneer heeft het zich voorgedaan dat een vrachtwagen is gekanteld. Wij oefenen dus inderdaad op dit soort situaties.

De heer De Jong: We hebben geen bedrijf of zo wat met gevaarlijke stoffen werkt.

Mevrouw Krusinga. Nee, gevaarlijke stoffen. Meestal bij de oefening die wij doen als bestuurders komt bijna altijd voor een gekantelde tankauto op de A1 of de A27. En nu het cameratoezicht en een datum noemen. Ik durf geen datum meer te noemen. Maar wel dat op dit moment het onderzoek plaatsvindt of er camera's kunnen komen. Dat onderzoek is nu opdracht toe gegeven. Dat heeft dus alles te maken met die proportionaliteit. We zijn ook verplicht dat te doen. En de uitkomst daarvan en op welke termijnen weet ik niet, op dit moment.

De voorzitter: Gaat uw gang.

De heer Calis: Misschien een kleine aanvulling met die gevaarlijke stoffen. Milieuaspecten, benzinstations, gevaarlijke plekken. Dat wordt gemonitord door de OFGV, de omgevingsdienst Flevoland Gooi en Vechtstreek. Die ook al die verschillende stations of plekken in kaart heeft en daar ook regelmatig inspecteert.

De voorzitter: De heer Van den Berg had een vraag voordat ik het rondje afmaak.

De heer Van den Berg: Ja, 3 opmerkingen naar aanleiding van de inbreng van de burgemeester. Om te beginnen bij het laatste inderdaad. Het is denk ik een woordverwarring. Want industrie, die hebben we inderdaad hier niet. Maar we hebben volgens mij nog een paar categorie 3 waar wat zwaardere werkzaamheden plaatsvinden waar dan misschien nog eens een keer iets met lakken of dergelijke plaats heeft. Maar die vallen onder wat de heer Calis net zegt. Wat ik nog even zo tussen neus en lippen door zei, wat mij ontgaan is. Dat er kennelijk zomaar ergens groepen van 10-20-30-40 man, jongelui. Ja, precies. Dat die ontstaan. Grote groepen gaan ontstaan. Toen noemde u even tussendoor dat er overleg was in de regio. Wat ik dan eigenlijk wel denk van. Ik zal het niet meer willen kwalificeren als groepen jongelui. Want ik denk dat dat een categorie pure relschoppers. Dan valt eigenlijk meteen het woord ME. Want het is wel een beetje law and orde. Toevallig, dat is maar een heel klein groepje van de week nog hier achter het gemeentehuis. Het zijn er maar 3 of 4. Maar ik heb wel 112 gebeld. Want ik ben er helemaal klaar mee als er gewoon 3 of 4 mensen gewoon maar zo een burger, in dit geval was ik het dan zelf, alleen maar wat toeroepen. Maar als dat 30 of 40 man wordt dan hoop ik echt dat de gemeente daar, en u daar vanuit uw rol in de regio, echt zwaar op inzetten. En het laatste was, dat vind ik wel een trieste opmerking. Die moeten wij wel eigenlijk met elkaar hier constateren. Als je het over verwarde mensen op straat hebt. En collega Niekus die inmiddels weg is die heeft zich druk hierover gemaakt. Je kan tegenwoordig beter hond zijn want dan word je voor 30 euro met een prachtig mooie ambulance voor de deur thuis afgezet en je kan pinnen. Maar als je een verward mens bent dan ben je inderdaad overgeleverd aan iedereen. Maar niet aan goede zorg. Dat vind ik eigenlijk wel een kwalijke zaak.

Mevrouw Krusinga: Maar je hebt zorgwekkende zorg mijters. En om die categorie gaat het. Waar je geen toegang krijgt. Die als je aanbelt niet open zullen doen. Daar gaat het dus ook om. Het is niet zo zeer dat er niet alleen bedden zijn waar vroeger mensen opgenomen zijn geweest. Daar is dat nu n veel mindere maten het geval. De mensen zijn onder ons. Maar wil je iemand dus gedwongen opnemen. Dan heb je in Nederland een bescherming van de mensen. Die wij ook op zich weer terecht vinden. Maar die wel leidt dat het soms lang kan duren voordat een burgemeester, een woningcoöperatie, kan ingrijpen. En als het gaat om die grote groepen. Dat is een nieuw fenomeen waarvan je hoopt dat het je niet zal gebeuren. Maar het is dus wel iets wat we nu aan de orde hebben gesteld. Als je een groot evenement hebt en er alertheid is dat dit kan gebeuren. Dat het altijd erg belangrijk is. Dat gebeurt al. Dat de politie op de hoogte

is van je evenementen enzovoort. Dat je korte lijnen hebt op het moment dat je denkt dat er iets gebeurt wat je niet wenst. Dat is Bussum overkomen. Daar heeft inderdaad de ME moeten ingrijpen, de tweede avond. En die stond paraat. Maar dat is natuurlijk niet waar je op uit bent met je festiviteiten.

De voorzitter: Dank u wel. De laatste in het rondje, Larens Behoud.

De heer Bogaers: Dank u wel, voorzitter. De portefeuillehouder bedankt voor het mooie plan. Wij onderschrijven ook het openblijven van de politiepost. Daar zijn wij heel blij mee. En voor de rest hebben wij geen vragen.

De voorzitter: Dank u wel.

6.6 Aanvraag rijksbijdrage voor opsporing en verwijdering van explosieven

De voorzitter: Dan gaan we naar het laatste punt, 6.6. Aanvraag rijksbijdrage voor opsporing en verwijdering van explosieven van gebied Crailo.

Mevrouw Niekus: Dit is een paarse krokodil. De provincie heeft de verantwoordelijkheid genomen. De financiële verantwoordelijkheid, alle verantwoordelijkheid. Maar het is een gemeente die nu. Elke gemeente moet nu de aanvraag indienen om dat te doen. Het is toch simpel zo. Nee, je bent de aanvrager en de financiering moet natuurlijk naar de provincie die de financiële risico's genomen heeft.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Dank u wel. De rondvraag, mag ik met u beginnen?

De heer De Jong: Bij de explosieven neem ik aan? Ja, iets zegt mij dat het niet waar is dat er decennia lang militairen en ook vluchtelingen op dat terrein gelopen hebben waar mogelijk wat onder de grond ligt. Als dat dus niet zo is, waarom is dit dan nodig? U noemt het een paarse krokodil maar het is wel gek.

De heer Calis: Het is onderdeel van de ontwikkeling van het buurtschap Crailo. Geldt niet alleen voor niet ontplofte explosieven. Geldt ook voor elke andere vorm van bodemverontreiniging. Zeg dat het niet zo is. Dat is ook de bedoeling. Om te kijken of het niet zo is. Je moet het in elk geval wel zeker weten.

De voorzitter: Larens Behoud.

De heer Bogaers: Nee, niks voor de rondvraag. Dank u.

De voorzitter: Liberaal Laren. Nee, ik was nog bij punt 6.6 bezig hoor. CDA.

De heer Van den Berg: Nee, ik wou net zeggen per acclamatie. Maar de opmerking van de heer Grunwald brengt mij ertoe. Hij maakt er een grappige opmerking van, het is Nederland. Maar het is een defensie terrein. Daar is gewoon mogelijk dat daar munitie ligt. Daar gaat het wel om. Ik snap goed dat de wethouder en de burgemeester zeggen van: het is een paarse krokodil, maar het moet wel. Want als je het niet doet en er wordt straks wel wat gevonden hebben we een ander probleem.

De voorzitter: Het was vroeger een schietbaan. Daar heeft een militaire post gelegen. En in de oorlog is daar gebombardeerd. Dus de kans dat er iets is, is daar gewoon aanwezig. Er is al een aantal jaar, ik denk een jaar of 9 geleden, heeft de provincie al een globale inventaris gemaakt. Overal foto's en dergelijke. En nu je het gaat bebouwen moet het wat dieper uitgezocht worden. Maar oppervlakkig, ik was al geschoold door de provincie.

De heer Calis: Op het moment dat je gewoon ergens in Nederland zijn alle plekken waar bommen zijn geland in de oorlog. Als je daar graafwerkzaamheden doet, moet je zelfs out of the blue ergens in een weiland, moet je een bomonderzoek doen.

De heer Van den Berg: Dat snap ik allemaal. Dat is wel goed. Maar de gedachte dat daar dus jarenlang militairen en ook asielzoekers rondgelopen hebben, op dit terrein. Dat is dan toch wel weer schokkend.

De voorzitter: Nee, niet waar. Er is een onderzoek geweest voordat die kwam. Toen was het veilig. Dat daaronder nog wat zit. Als wij nu gaan bouwen op het hertenkamp zullen we eerst ook zo'n onderzoek moeten doen. En daar zit vuil onder. Dat weten we gewoon. Maar dat schaad niemand. Maar goed.

Mevrouw Niekus: Voorzitter, ik bedoelde paarse krokodil, de financieringssysteem. Dus dat de provincie geld uitgeeft. Dan zou je denken: die kan gewoon het geld vragen. Maar nee, elke gemeente moet dat dan doen. Niet zo zeer het feit dat er bommen liggen. Het feit dat dit zo moet.

De voorzitter: U nog wat over de bommen dan wel de rondvraag?

7. Rondvraag

De voorzitter: De rondvraag.

Mevrouw Graafsma: Ik wil nog een kleine opmerking maken over de speerpunten van de BOA's. Daar wilde ik graag bij opgenomen zien handhaven op de toegankelijkheid namens de toegankelijkheidsgroep in Laren die zich daar druk over maakt. Dat daar wat meer op gehandhaafd wordt. Dat de mensen niet belemmerd worden. Ik miste dat namelijk in hun rijtje speerpunten in het stuk wat ze hadden geschreven.

De voorzitter: De heer Calis.

De heer Calis: Ja, wij hebben onlangs een uitgebreid gesprek gehad met de BOA's. Een BOA heeft een zeer beperkt aantal bevoegdheden. Zo werd er ook gerefereerd naar snelheid, maar een BOA kan niet bekeuren voor snelheid. Daar heeft hij geen bevoegdheid voor. Zo kan een BOA, die kan wel een bekeuring uitdelen voor een op de stoep geparkeerde auto maar gaat die niet over lantaarnpalen die daar staan. Dat is toegankelijkheid. Dus dat is een andere afdeling, zou ik zeggen.

Mevrouw Graafsma: Maar ik begrijp dat dit al de aandacht van de wethouder dan heeft. Oké.

De voorzitter: Liberaal Laren.

De heer Van der Geest: Ik was vorige week woensdag op een hoorzitting in Hilversum over de jeugdbescherming en jeugdreclassering. Ik moet opmerken dat er verder niemand uit Laren was. Het heet een hoorzitting maar het was geen hoorzitting in die zin dat daar indringende vragen gesteld werden die alleen aan een raad gesteld konden worden. Nee, het was een gedachte-uitwisseling hoe de zaken gelopen waren. Ik had ooit hier in de mail gevonden dat er twee instanties waren die dit werk uitvoerde. De jeugd en gezin beschermers en de William Schrikker Groep. Dat die op begeven moment niet inschreven omdat de bedragen die geboden werden in het Gooi te laag waren. Wat schetst mij verbazing op deze avond. Dat deze groepen ook aanwezig waren en ook bevroegd werden. Die melden van: wij hebben niet ingeschreven, maar wij zijn door de regio gedwongen om het contract te verlengen. En tegen voorwaarden waar wij het gewoon niet mee eens zijn. Zijn melden ook dat zij overal, in ieder geval de William Schrikker Groep, overal in het land werkt. Zij vertelde dat elders in het land zij 6 à 7%. Of dat het Gooi 6 à 7% minder betaalde dan overal elders in het land. Ze melden ook dat overal in Nederland zij geen tijdverantwoording meer hoefde te schrijven. En dat daar de duren uren van die mensen die bezig zijn met zorg verlenen voor

een belangrijk deel aan tijdschrijven opgaan in het Gooi en nergens elders meer in Nederland. Dus ik was wel verrast dat ik daar te horen kreeg. Mijn oproep aan de wethouder is van. Omdat u ook vertegenwoordiger was van het Gooi in de regio en die avond niet aanwezig was. Ga met die andere praten. Wij stellen voor dat het Gooi ook hetzelfde bedrag gaat betalen als elders in het land. Dat tijdschrijven net als elders niet meer nodig is. Want ik denk dat je het geld wat je nu extra uitgeeft aan al het tijdschrijven, dat je dat 6 à 7% meer ruimschoots terugverdient. En wij staan als Liberaal Laren voor een goede zorg. Ook voor de jeugdbescherming en jeugdreclassering. Dus wij vinden dat. Want ik denk dat door het lagere tarief dat niet de beste mensen dadelijk in het Gooi zitten.

De voorzitter: Mijnheer, mag ik u onderbreken. Ik vind dit geen rondvraag meer. Dit is gewoon een constatering van iets wat u doet. En u doet een voorstel wat er gedaan moet worden door het college. Er is ook wel degelijk ter sprake geweest van wel of niet naar hoorzitting. Mijn fractievoorzitter was daarbij aanwezig. Ik vind dit geen rondvraag meer.

De heer Van der Geest: Nou, ik heb mijn voorstel gedaan. Ik vind dat in het Gooi, dat wij meer moeten betalen en dat wij niet meer moeten tijdschrijven. Ik wil dat hier wel gemeld hebben. Maar het was geen hoorzitting, laat ik daar ook helder in zijn. Het was een vraag en antwoord spel. Het was geen hoorzitting met verantwoording afleggen.

De voorzitter: Mevrouw de wethouder, u wou reageren?

Mevrouw Van Hunnik: Ja, u nodigt mij toch uit om daar iets over te zeggen. Het was een hoorzitting en de wethouder die verantwoordelijkheid is in Hilversum, die heeft op alle vragen geantwoord. Maar ik begrijp dat u geen goed antwoord of niet duidelijk of een helder antwoord heeft gekregen. Op alle vragen die u heeft.

De heer Van der Geest: Nou nee. Ze heeft geantwoord maar er zijn dus geen conclusies getrokken uit die opmerking van die stichtingen. Ik trek die conclusies. Want wij als Liberaal Laren vinden dat we meer moeten betalen en dat tijdschrijven, net als elders in Nederland, dat we dat niet meer moeten doen. En dat wij kwalitatief betere zorg daardoor moeten gaan, kunnen gaan leveren.

Mevrouw Van Hunnik: Nou, ik kan u in ieder geval vertellen. Meer wil ik er eigenlijk niet over kwijt. Dat wij in de regio hebben besloten om gebruik te maken van ons terugval scenario. Dus wij hadden nog een contract. En omdat er boven regionale inkoop is gestrand hebben wij gebruik gemaakt van het terugval scenario. Dat betekent dat wij de continuïteit van de zorg konden garanderen. En dat stond voorop. Over de details van de verlenging van het contract zijn nog gesprekken gaande. En daaronder valt de hoogte van het tarief en het al dan niet tijdschrijven. Dan gaat het nog niet eens over concreet minuutjes verantwoorden. Maar op enige manier kwantitatief aangeven door de instellingen waar zij hun tijd aan besteden. Dat heeft een hele andere achtergrond. Dat heeft met de transformatie in de zorg, et cetera, te maken. Maar dat gaat nu veel te ver. Maar het is dus nog helemaal niet afgesproken. Dus er zijn gesprekken over gaande. En wij als portefeuillehouders hebben juist gesprekken aangevangen met de instellingen om met hen in gesprek te zijn. Zowel over de inhoud van de zorg als over de randvoorwaarden.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Van der Geest: Ik heb nog wat. Misschien is het handig als u ons daarvan op de hoogte houdt in het vervolg? Dat zou wel heel plezierig zijn.

Mevrouw Van Hunnik: U bent op de hoogte gehouden door de raadsinformatiebrieven.

De voorzitter: Ja, wel degelijk.

De heer Van der Geest: Dan heb ik nog een ander punt. Op de Kloosterweg zijn laadpalen voor elektrische auto's neergezet. Ik kreeg bericht dat die ene laadpaal toch op de stoep staat en toch ook wel voor rollators en andere zaken het lastig maakt om daar langs te gaan. Daar heb ik dus 2 algemene opmerkingen en 2 op dit punt bestekken. Maar ik weet niet. Voor laadpalen hebben wij gewoon de vraag: welke vergunningen zijn er nodig om een laadpaal neer te zetten en worden daar rechten over betaald? Puur even ter algemene informatie. En voor deze specifieke plek, deelt u de mening dat die laadpaal op het voetpad, dat die belemmerend werkt. En heeft de gemeente voor deze laadpaal ook een vergunning verstrekt?

De voorzitter: U stelt uw vraag in de verkeerde commissie. Dit is typisch een vraag voor ruimte en vergunningen en handhaving. Ik zal met plezier uw vragen doorlijden naar de wethouder.

De heer Van der Geest: Zouden wij antwoord kunnen krijgen voor de volgende raadsvergadering?

De voorzitter: Dat kan ik u niet toezeggen. Ik begrijp de strekking van uw vraag. Zal ik vermelden. De heer Van der Geest.

De heer Van der Geest: 1 korte opmerking, ik zou graag het presidium willen oproepen om volgende keer nog eens goed te kijken naar de grote van de agenda zodat het niet een uur langer duurt dan gepland, de vergadering.

De voorzitter: De einddatum is nooit gepland. Afgelopen dinsdag was het tegen twaalfen dat we klaar waren.

De heer Van der Geest: Dat zegt wel iets. De bedoeling is dat het ongeveer 2 uur duurt. Als het dan regelmatig langer duurt dan moet er toch gekeken worden van.

De voorzitter: Ik weet niet waar u die 2 uur vandaan haalt. U kunt het zonder meer in het presidium doen. Het presidium behandelt de punten, de agenda's zoals die er zijn. We weten nooit van te voren hoelang een punt doet. Hoelang de inleiding van punten zijn. Dat is zelden precies te plannen. Maar we zullen er rekening proberen mee te houden. De heer Van den Berg.

De heer Van den Berg: Nou, ik denk in aanvulling daarop. Wat we wel in het presidium kunnen schrikken. Ik ben niet geweest dus daar zal het aan liggen. Dat er twee presentaties komen. Dat maakt het natuurlijk wel langer. Ik denk dat daar een deel van de problematiek van de afgelopen twee vergadering zat. Dat we 2 ruime presentaties hadden.

De voorzitter: Bij de vaststelling van de agenda was de presentatie daarvoor niet bekend.

De heer Van den Berg: Dan is de vraag van de heer Van der Geest natuurlijk wel relevant.

8. Sluiting

De voorzitter: Dank u wel. Dan sluit ik bij deze de vergadering. Het spijt me dat het toch iets later geworden is. Maar mede door de presentaties.